

DIARI DE SESSIONS DE LA DIPUTACIÓ PERMANENT DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 771-1987 Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2020

Núm. 5

Presidència del Sr. Vicenç Thomàs i Mulet

Sessió celebrada dia 28 de gener de 2020

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Punt únic. Compareixença de la consellera d'Afers Socials i Esports per tal d'informar sobre la responsabilitat que pugui correspondre al Govern de les Illes Balears en relació amb l'anomenat "Cas Corea" en el qual una jove va ser objecte d'una presumpta agressió sexual per part d'un grup de joves amb posterioritat a la fugida d'alguns d'ells d'un centre de menors on estaven interns, així com de la gestió dels centres de menors de les Illes Balears de titularitat del Govern..... 18

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona Diputació. Fem passar, per favor, la compareixent.

Començam aquesta segona Diputació Permanent, el primer de tot és demanar, perquè consti en acta, si es produeix qualche substitució.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Sí, president, Sebastià Sagreras substitueix Biel Company.

LA SRA. MAYOR I ABAD:

Bon dia, Cristina Mayor substitueix Gloria Santiago.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Idò passam a aquesta segona...

LA SRA. GAMUNDÍ I MOLINA:

Perdoni, president, Bea Gamundí substitueix Francina Armengol.

EL SR. PRESIDENT:

Idò passam a la segona sessió de la Diputació Permanent. Aquesta presidència ha convocat la Diputació Permanent, en compliment del que disposen els articles 65, 66 i 67 del Reglament i del que preveu l'article 45.4 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, atesa la sol·licitud que és objecte de l'ordre del dia de la convocatòria d'aquesta sessió.

Punt únic. Compareixença de la consellera d'Afers Socials i Esports per tal d'informar sobre la responsabilitat que pugui correspondre al Govern de les Illes Balears en relació amb l'anomenat "Cas Corea" en el qual una jove va ser objecte d'una presumpta agressió sexual per part d'un grup de joves amb posterioritat a la fugida d'alguns d'ells d'un centre de menors on estaven interns, així com de la gestió dels centres de menors de les Illes Balears de titularitat del Govern.

Passam al punt únic de l'ordre del dia que consisteix en la compareixença de la consellera d'Afers Socials i Esports davant la Diputació Permanent per tal d'informar sobre la responsabilitat que pugui correspondre al Govern de les Illes Balears en relació amb l'anomenat "Cas Corea" en el qual una jove va ser objecte d'una presumpta agressió sexual per part d'un grup de joves amb posterioritat a la fugida d'alguns d'ells d'un centre de menors on estaven interns, així com de la gestió dels centres de menors de les Illes Balears de titularitat del Govern, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular, mitjançant l'escrit [RGE núm. 910/20](#).

El debat es durà a terme com preveu l'article 193 del Reglament, la consellera d'Afers Socials i Esports intervindrà per un temps màxim de 30 minuts, a continuació podrà

intervenir un representant de cada grup parlamentari durant 10 minuts i la consellera contestarà de forma individual o global, en funció del que manifesti.

Intervenció, per començar, de la consellera d'Afers Socials i Esports, per un temps de 30 minuts.

LASRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president, bon dia a tots i a totes. Comparesc avui al Parlament, convocada per la Diputació Permanent, a petició del Grup Parlamentari del Partit Popular per la següent sol·licitud, com ha llegit el president, em fan comparèixer perquè informi sobre la responsabilitat que pugui correspondre al Govern de les Illes Balears en relació amb l'anomenat "Cas Corea" en el qual una jove va ser objecte d'una presumpte agressió sexual per part d'un grup de joves amb posterioritat a la fugida d'alguns d'ells d'un centre de menors on estaven interns, així com la gestió en general que es fa en els centres de menors que són titularitat del Govern. Per tant, em centraré en aquesta petició conscient que segurament a la rèplica sortiran altres temes.

En relació amb l'anomenat "Cas Corea", el Govern va tenir la primera informació pels mitjans de comunicació. Dels diversos contactes que hem mantingut amb el Consell Insular de Mallorca, sabem que la menor víctima és una menor tutelada; que els fets es varen produir el 24 de desembre a un habitatge de Corea; que dels 7 presumptes implicats 6 no són nins tutelats ni estan interns a cap centre de justícia juvenil, i viuen en els domicilis familiars respectius; que un jove de 19 anys, intern d'Es Pinaret, va ser cridat a declarar en relació amb aquests fets, el jove tenia permís ordinari per Nadal, des del 24 de desembre de 2019, des de la una i mitja fins al dijous 26 de desembre de 2019, fins a les vint-i-una-trenta. Repeating, tenia permís ordinari aquests dies de Nadal.

Dia 26, a les vint-i-una-trenta retornà al centre, tal com estava estipulat, es realitza el registre i es practica analítica d'orina amb resultat negatiu de consum de droga. El dia 8 de gener, aquest jove de 19 anys està en règim semiobert, per tant assisteix a centres de formació, el dia 8 de gener de 2020, quan era en el centre de formació al qual acudeix cada dia de dilluns a divendres, la policia li telefona i li indica que ha d'anar a declarar en relació amb els fets succeïts a Corea.

El menor es comunica amb el tutor d'Es Pinaret i el tutor li recomana que vagi a declarar. El jove hi va voluntàriament el mateix dia. És retingut fins dia 9 de gener on declara davant el jutge. El jutge fa la declaració i es posat en llibertat provisional, sense fiança, i regresa voluntàriament a Es Pinaret.

El jove, davant el jutge, i tots aquests dies davant diferents entrevistes que han mantingut els educadors amb ell, sosté que va pujar a aquest pis on se celebrava una festa a cercar una cigarreta, que hi va anar acompanyat per la seva al·lota i la seva germana i que no té res a veure amb la violació d'aquesta menor.

Mentre aquesta situació continuï té una mesura cautelar de privació de sortida. En aquest moment el cas continua en fase d'instrucció a l'espera de futura resolució judicial. Això és el que els puc informar en relació amb el "Cas Corea". Per tant, no hi ha una fugida de cap menor, llevat de la víctima, i l'única persona en aquests moments que s'investiga és un al·lot major d'edat que es trobava no fugit sinó que es trobava amb un permís.

Tornant a la petició del Partit Popular, la segona part diu què es fa en els centres de menors que són titularitat del Govern. Doncs bé, els centres que són de titularitat del Govern i on té competències el Govern són Es Pinaret, Es Mussol, Es Fusteret i dos pisos de mesures de convivència creats durant la passada legislatura.

Què s'ha fet per millorar la gestió d'aquests centres en els darrers quatre anys? S'ha contractat personal, 53 professionals a la passada legislatura: 49 d'atenció educativa directa; 2 psicòlegs, un per al programa Atura't, que és un programa dirigit a menors que han estat abusadors; 1 treballador social més, i 1 auxiliar d'infermeria.

S'ha fet la reforma completa de Gregal. S'ha fet formació amb una mitjana de 2.000 hores des de l'any 2016 dirigida als nostres professionals, una formació d'acollida obligatòria per a les persones que entren i de caràcter permanent per als professionals que ja fan feina.

S'han canviat els horaris, perquè teníem uns horaris que no permetien des de la teoria de la vinculació, que és la que aplicam en aquests centres, que els professionals vinculassin adequadament amb els menors; teníem treballadors que tal vegada feien feina 12 hores i estaven dos i tres dies sense cap contacte amb el menor, per tant, vàrem canviar els horaris per facilitar la vinculació perquè tots els educadors tenguessin horaris de matí, horaris d'horabaixa amb terminis més reduïts.

Es va donar, es possibilita una atenció psicosocial als educadors diferenciada a la del centre, amb un psicòleg contractat externament.

S'han canviat tots els contraincendis, s'ha instal·lat el contraincendi a la llar d'Es Migjorn i a Es Fusteret. S'ha ampliat el contracte de seguretat de 47.000 hores l'any 2015 a 86.000 a l'actual. S'han instal·lat càmeres de seguretat, de 16 a 63.

S'han modificat totes les normatives, quaderns interns d'Es Pinaret, quaderns interns d'Es Fusteret, una guia d'acollida als centres de justícia juvenil que es dona a tots els menors, el manual de redacció de l'informe d'incidències.

S'estan construint uns nous centres i, bàsicament, aquestes són les més generals, n'hi ha d'altres.

Tot això, l'augment de plantilla, que ha permès que pràcticament a tota la jornada sempre hi hagi dos treballadors en situacions amb els menors, això fa que hi hagi una autoregulació i una autosupervisió entre ells; la formació que

s'ha donat, els canvis d'horaris que ha fet que s'implicassin més i es vinculassin més els educadors als centres; els menors que coneixen els seus drets perquè els ho han explicats des del principi; la separació que vàrem fer d'homes i de dones d'Es Fusteret i d'Es Pinaret, perquè ens coincidia de vegades que en el mateix centre, a Es Pinaret, hi havia agressors i víctimes, els vàrem separar, aquesta separació que va ser criticada és una separació que ha donat excel·lents resultats, especialment amb les nines on tenim menor nombre d'incidències, també s'ha reduït el nombre d'incidències d'Es Pinaret, i hem aconseguit una major adhesió als programes terapèutics per part de les nines. Deia que tots aquests canvis..., el protocol d'incidències, que s'ha treballat molt en el protocol d'incidències, ha facilitat canvis de dinàmica, i temes que abans no sorgien, o que simplement si sorgien no se'ls prestava atenció, tal com varen descriure sis treballadors el novembre de 2015, quan els responsables polítics -la directora, la gerent i jo mateixa- ens vàrem entrevistar amb tots els treballadors, ha fet que aquests temes es resolguessin.

Hi ha una informació, que sis treballadors ens varen dir que hi havia conductes sexualitzades entre els treballadors i els educadors, i que es permetia o que no es feia res. Això ho dic, i em centraré en aquesta part, perquè hi ha altres peticions d'altres grups parlamentaris que fan referència a la feina que s'ha fet en aquest sentit amb aquests treballadors.

El 6 d'abril de 2016, la gerència de la fundació rep un informe d'incidències on explica que la mare d'una jove de 18 anys internada a Es Pinaret, a través del WhatsApp, al seu mòbil, de la seva filla, rep contactes d'un altre educador d'alt contingut eròtic. Això passa el 6 d'abril, amb aquesta informació de la mare; la mare parla amb la nina i la nina li confirma, efectivament, que aquests fets es produeixen des de fa temps i que qui li envia aquests *whatsapps* i a qui ella de vegades respon és un educador d'Es Pinaret.

El 8 d'abril, dos dies després, -rebem la notificació el 6 d'abril-, el dia 8 d'abril, dos dies després de l'informe, s'inicia la incoació d'un expedient disciplinari i es notifica al treballador el dia 11 d'abril. Davant les evidències clarament físiques, perquè estava en el WhatsApp, s'adopta una sanció cautelar que suspèn de sou i feina fins a un màxim de 90 dies aquest treballador mentre és resol l'expedient.

Es nomena la instructora i el 20 d'abril se cita l'educador, que reconeix els fets. La instrucció, que crec que algun grup parlamentari l'ha sol·licitada, reconeix que havia tenguut una relació inadequada amb la jove, que ell qualifica de *tonteo y coqueteo*, però en cap cas sexualitzada; reconegué que li va donar el seu número de telèfon, que no ha tenguut cap altre *coqueteo* amb altres menors; diu ell, el treballador, que li pujava la seva autoestima, i reconeix que les seves converses són absolutament inadequades. Les converses són d'alt contingut eròtic; si em permeten els en puc comentar qualcuna, ell li diu: "Si algun dia ens veiem, *lo que te haria, ji, ji, ji*"; i ella li contesta: "què vols fer?, *amo sumisa, con contrato y todas estas cosas*". Aquest és el nivell dels *whatsapps*.

Es comunica al fiscal, i la proposta de la instructora, quan ja ha acabat el procés d'instrucció, ens diu que és una falta molt greu i l'opció és suspensió de sou i feina de 32 dies fins a 92 dies, o acomiadament. La decisió política és l'acomiadament, per un missatge clar; atès el que ens havien dit els altres educadors, que es permetien determinades conductes impròpies de caràcter sexual, s'opta per l'acomiadament per enviar un missatge clar als treballadors.

Es comunica per part de la gerència al fiscal i la jove, atès que tenia 18 anys, denuncia per assetjament aquest educador. La jutgessa que du el cas archiva el cas.

El 7 de maig del 2018 hi torna haver un informe d'incidències; l'11 de maig s'obre expedient disciplinari, amb un cas que es comenta per part d'una altra educadora, que ha vist una altra educadora, personal educatiu, que hauria mantingut un primer contacte físic inadequat amb un menor intern al centre tombant-se sobre ell mentre el menor es trobava mirant una pel·lícula a la sala, i ella, en l'exercici de les seves funcions educatives i del control de la seguretat, els custodiava. Pocs minuts després l'educadora esmentada, que es troba a la mateixa llar, percep que aquesta educadora havia abandonat la sala, sense avisar-la, desatenent aquesta treballadora les seves funcions, i l'educadora redacta aquesta incidència: que es dirigeix a l'habitació del menor on hi havia aquesta educadora amb aquest menor i que quan obre la porta va trobar el menor assegut al llit, amb les cames separades, i la senyora Colom dreia entre les seves cames, i es trobava el menor abraçant aquesta educadora per la cintura. Quan entra aquesta educadora aquesta situació desapareix. Per tant, es comunica també a fiscalia, es fa tot el procés d'instrucció; també la proposta és d'acomiadament o de 90 dies, i també hi ha aquest tipus d'acomiadament.

El 30 d'octubre de 2018, la gerència rep un informe; tres dies després també es fa el procés de diligències, i l'educadora del centre..., ens informa una altra educadora que una educadora determinada del centre havia realitzat comportaments no permesos amb els menors. Relata un intercanvi de missatges entre l'educadora i un menor; l'educadora ho nega i el menor ho sosté. En el procés d'investigació dos menors relaten que aquesta mateixa educadora a un moment determinat els crida a la seva habitació, els mostra els sostenidors i té una actitud d'aquestes característiques. La instructora confirma que tot el que comuniquen aquests menors és cert, en aquest cas eren menors entre 15 i 17 anys, que tot el que informen aquests menors és cert, els dóna credibilitat, i aquesta també és una educadora que és acomiadada. També la proposta era una sanció entre 30 i 90 dies o acomiadament. Aquesta també és acomiadada, i també, com no pot ser d'una altra manera, es comunica al fiscal.

Després hi va haver també un altre cas, en vàrem anunciar cinc i efectivament són cinc casos en què hem pres aquest acomiadament. En els altres dos que els relataré no és un acomiadament, simplement..., bé, simplement no, es pren una decisió important, que és que s'informa una educadora que no està en un període de prova, perquè ha tengut un

comportament sexualitzat més de caràcter verbal en diferents ocasions. Perquè ho puguin veure, es dirigeix als menors: "*Imaginad que las pechugas de pollo son las tetas de vuestra novia. Chupadlas y comedlas así*". Oper exemple fa un intercanvi, vol fer un intercanvi de camisetes amb un altre menor, on li demana que la camiseta que ell li doni sigui d'una forma determinada perquè *ella tiene muchas tetas*. Això els llegesc directament el full instructor, el document d'instrucció. A aquesta educadora se li informa que no ha superat el període de prova. Aquest cas no és informat a Fiscalia perquè ens ho recomanen els nostres juristes, atès que és una comunicació verbal inadequada de caràcter sexual però no és necessari comunicar-ho a fiscalia.

I després hi ha una finalització de contracte, que no es torna a reactivar aquest contracte, per la confirmació que hi ha una educadora que en el seu temps lliure surt amb altres menors que estan amb permisos.

Per tant, en relació amb la compareixença del Partit Popular, això és la informació que els podem donar. Per part nostra s'ha enviat un missatge clar, un missatge contundent, amb màxima diligència, perquè s'han respectat sempre els drets dels treballadors. S'han pogut detectar aquestes conductes absolutament inadequades perquè s'ha fet un treball intern dins el mateix Pinaret.

Insistesc, tenim ara els educadors que pràcticament sempre hi ha dues figures educatives al centre; això fa que aquestes conductes quan són observades es puguin manifestar, s'ha format els treballadors explicant-los que aquestes conductes no es poden ocultar perquè això podria ser una revictimització dels menors; que per davant d'altres aspectes que poden ser molt bons, com la companyonia, la seva obligació és protegir el menor; que els polítics sempre estarem a favor i defensant aquest tipus de diligències sempre que tinguin un contingut encertat i estiguin ben fonamentades.

Aquesta separació d'infants entre nins i nines ha facilitat molt també que això no es continuï produint, i vostès em demanen: "Tenim garanties que això no pugui passar?" No tenim garantides que no pugui passar, el que tenim és tota l'estructura perquè, si passa, es detecti, i quan es detecti s'actui amb contundència, com ha fet aquest govern a través d'aquesta conselleria aquests quatre anys.

A partir d'ara em pos a disposició de les preguntes que puguin fer els parlamentaris i les parlamentàries.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Passam a la intervenció dels grups parlamentaris. Correspon començar, per un temps de deu minuts, al Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, el nostre grup parlamentari va demanar aquesta compareixença, com

vostè bé ha dit, amb el coneixement que teníem de la informació que teníem dia 17 de gener, quan vàrem demanar aquesta compareixença.

S'ha de dir que hem trobat a faltar la seva petició de compareixença voluntària, perquè tots els fets que hem conegut, que seguim coneixent aquests dies, l'haguessin obligada, a vostè, per voluntat pròpia a demanar una compareixença, perquè vostè, ho accepti o no, o ho vulgui reconèixer o no, és la responsable del benestar social de totes i cada una de les persones d'aquestes illes, però no només això, sinó especialment dels menors d'aquestes illes.

Vull començar dient que hem demanat aquesta compareixença amb l'objecte de la defensa de l'interès superior dels menors de les nostres illes, com reconeix la llei, després del coneixement d'uns fets que justament afecte els nins i les nines més vulnerables de la nostra comunitat autònoma.

Vull també tenir unes paraules per als educadors, tècnics i tots els professionals que dia a dia fan feina en contacte amb els menors tutelats, feina d'acompanyament socioeducatiu, i que moltes vegades estableixen un vincle afectiu quan moltes vegades els ha fet falta.

Sra. Santiago, ja sigui davant les fugues, els no retorns i les agressions als centres gestionats per la Fundació Estel, com davant dels casos de conductes sexuals inadequades d'educadors i altres treballadors, o bé davant dels casos d'explotació sexual a menors tutelats que han escandalitzat i estret el cor a tota Mallorca, vostè sempre troba una excusa, un protocol o una altra institució a qui culpar, i aquests darrers dies ha estat senzillament vergonyós -és més, diria que a mi particularment m'ha fet fàstic- veure la zero autocrítica, la seva fredor, falta de sensibilitat en les declaracions, el seu escapisme, patètic moltes vegades, excusant-se en "no és de la meua competència", i per suposat zero assumptió de responsabilitat política.

Isi parlam de responsabilitats, vostè ho és de la gestió de la Fundació S'Estel. L'informe del Defensor del Poble de data 16 de setembre de 2019 va reflectir que els centres d'internament per a menors infractors Es Pinaret, Es Fusteret, Es Mussol, són dels més conflictius d'Espanya. Vostè, com ha fet sempre, li va llevar importància i va dir que no estava d'acord amb la metodologia de l'informe i que les xifres eren altres. Bé, idò segons les dades reconegudes per la seva conselleria que jo li vaig demanar, en resposta a les sol·licituds, si parlam de fugues a Balears, 14; als centres de Balears, 14, quan a la gran majoria dels centres de l'Estat espanyol eren 0. I si parlam de no retorns, reconegut per vostè, 58. Quant a fugues els nostres centres són els que tenen més fugues de tot l'Estat espanyol, i quant a no retorns estam molt per damunt de la mitjana. Li hem reclamat programes i actuacions específics per reconduir i evitar noves fugues i no retorns, i l'únic que ens ha dit és que treballen i que els interns són molt difícils i que és normal que s'escapin per les teulades.

Sra. Consellera, durant aquestes fugues o no retorns o permisos massa vegades es cometen nous actes delictius. Per tant, darrere de cada una d'aquestes fugues o darrere de cada un d'aquests fets hi ha una responsabilitat de les institucions, en aquest cas de la seva.

I ara aquests dies, segons les darreres notícies d'explotació sexual a menors tutelades per l'IMAS, hi han participats joves, almanco un, vostè ho reconeixia, interns d'Es Pinaret, quant a la violació que vostè reconeixia, però quant a l'explotació sexual de menors pels educadors es diu que hi participen o bé com a instigadors o captadors d'aquestes nines, i això ho denunciaven els treballadors del centre.

Si parlam de les conductes sexuals inapropiades d'educadors he de dir que nosaltres hem demanat tots els expedients d'aquests cinc casos per vostè reconeguts, i he de dir que jo mai no m'hagués atrevit a dir..., arribar al nivell de detall que vostè ha donat, tant de converses com de fets, tractant-se de menors, perquè tots i cada un dels experts amb els quals hem parlat, fins i tot ho ha reclamat la Fiscalia de Menors, han demanat, han demanat, que molts de detalls de menors no surtin a la llum pública, i vostè, com a consellera -supòs que està molt segura del que ha fet- ha donat uns detalls que, ja li ho dic, jo no m'hagués atrevit.

Dit això, Sra. Santiago, li sembla normal que cinc educadors hagin tingut conductes sexuals inadequades en quatre anys a centres de la seva competència? Pot afirmar que just durant aquest temps n'hi ha hagut cinc?

Diu que vostès actuen amb contundència quan en tenen coneixement, però què ha fet per evitar que..., dins l'any passat n'hi va haver dos, dins l'any 2018 n'hi ha hagut dos, idò per evitar que dins enguany hi hagi més casos? Se sent responsable de la seva pèssima gestió que ha permès aquests fets? Jo diria que vostè té tota la responsabilitat política.

Si parlam d'explotació sexual a menors -ja sé que vostè ha anat ben alerta a parlar d'aquest tema, cosa que crec que vostè tot d'una hauria d'haver parlat d'aquest tema, perquè com he dit vostè és la màxima responsable del benestar dels nins d'aquesta terra-, el novembre del 2017, el diari *El Mundo* va publicar dos articles on es deia que el Govern i el Consell eren coneixedors i estaven en alerta per la proliferació de xarxes d'explotació sexual a menors, captades, captats dels centres de titularitat pública de l'IMAS, o bé de l'IMAS o bé concertats, així com també dels centres d'Es Pinaret o Es Fusteret. Informava que el Govern i l'IMAS havien impulsat una mesa de coordinació on hi participaven les parts implicades per eradicar aquesta xacra. Els mateixos educadors eren els primers que coneixien els fets i es reconeixien impotents i incapços de revertir un problema que no requeria just d'una intervenció policial, sinó també de l'actuació conjunta de totes les àrees implicades a l'assistència i reeducació d'aquests joves, tant de les víctimes com de les explotadors. Ja llavors es reconeixia que no es disposava de la formació necessària per reconduir els captors, que jo aquí..., alguns d'ells que a complien condemna a Es Pinaret.

Jo aquí em vull aturar per remarcar que, segons informació d'aquesta darrera setmana, diversos treballadors d'aquest centre, d'Es Pinaret, denunciaven que els interns no just seguien captant nines tutelades per a l'explotació sexual sinó que aquesta situació s'ha cronificat i agreujat els darrers anys. Paraules d'educadors del centre d'Es Pinaret.

El 2017, i arran de les informacions, el nostre grup al Consell Insular de Mallorca va demanar preguntes sobre els fets al Ple, que es reconegueren per part de la presidenta de l'IMAS al mateix temps que ens va dir que es treballava en protocols de coordinació amb la Direcció General de Menors del Govern per eradicar-ho i que tenien reunions bimensuals des de l'any 2017. Per tant, coneixement i responsabilitat seva tota.

I jo li deman, Sra. Consellera, quantes reunions hi ha hagut a la Direcció General de la seva competència des del 2017? Qui s'ha reunit i quines actuacions es varen decidir per evitar la captació per a la tracta de menors i, en definitiva, per evitar noves víctimes durant aquests anys?

Vostè, com a responsable màxima de la Fundació s'Estel, té la responsabilitat, vostè és la responsable de la Direcció General de la Infància, Joventut i Famílies i vostè és la responsable de l'Oficina del Defensor del Menor de les Illes Balears, ha tengut dos anys per revisar protocols, decidir actuacions, prendre mesures. I, Sra. Consellera, l'ona li ha passat per sobre i els grans perjudicats han estat les nines i els nins que més necessitaven la seva protecció i la seva ajuda.

En aquest temps, quantes denúncies ha posat vostè o la Direcció General de Menors a Fiscalia? Quines han estat les revisions fetes als centres dels interns, tant dels seus com de l'IMAS? Quins protocols s'han revisat i modificat? Com també, quines modificacions han sofert els diferents tipus de processos terapèutics a aplicar? Perquè vostè deia que ara a futur s'han de fer, quines ha fet vostè fins ara?

Protocols, meses de coordinació, lleis, plans, no han servit de res perquè, com diu el lobby de Dones, en aquests casos no és acceptable emparar-se en protocols que pretenguin eximir de responsabilitat.

Dia 24 de desembre, una nina de 14 anys va patir una violació grupal amb la implicació, vostè ho acabava de dir ara, sembla ser, s'estudia, està sota investigació, d'un intern d'Es Pinaret. Amb les primeres informacions varen venir els primers tuits contra la violència masclista de la presidenta Armengol, "ni una passa enrera", "prou de violències masclistes", i de l'IBDona, que, per cert, IBDona està desaparegut, hem hagut de fer una petició a l'IBDona perquè ens expliqui totes aquestes actuacions que han fet després del coneixement, perquè després d'un tuit, ni mu.

Quan dies després va esclatar tot el que sabem ara, la resposta de les administracions responsables ha estat o bé el silenci absolut o les excuses o bé afirmacions buides com que el protocol s'ha aplicat. Hem de dir que les notícies han estat

diàries i hem tengut notícies gràcies a tots els mitjans de comunicació.

Els educadors dels centres diuen que els informes s'ignoraven, que són molts més de 16 casos i que el descontrol ha estat i és absolut.

El president de l'IMAS reconeix xarxes organitzades, la Fiscalia investigará la prostitució de menors i el Defensor del Poble obre una investigació.

Amb això no diem que afecti tots els centres ni tots els menors, però sí que és evident, com exposa la memòria publicada de la Fiscalia del 2018, que aquests casos han augmentat, és més, s'han duplicat aquests casos. Hem de dir, però, que l'IMAS ha falsejat la memòria anual del 2018 perquè així com només posava 3 casos, ara n'ha reconeguts 16.

Per tant, Sra. Santiago, durant els darrers cinc anys, sota la seva responsabilitat com a consellera de la qual depèn el benestar dels nins i de les nines de les nostres illes, aquests casos no han fet més que augmentar i l'escut que s'ha posat de competències impròpies no la podrà salvar d'assumir-la.

Les seves entrevistes i declaracions han estat les que...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, acabi per favor.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

... -sí, estic acabant, gràcies....

EL SR. PRESIDENT:

No, acabi.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Em queda un minut.

EL SR. PRESIDENT:

No.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

..., dels que se sent...

EL SR. PRESIDENT:

No, du un minut més del que li correspon.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

D'acord. Miri, vostè deia que aquestes nines han estat captades dels centres de menors com poden ser a un bar o a una discoteca, i vostè s'oblida, vostè s'oblida que aquestes nines havien de tenir una especial protecció de

l'administració. I segon, que alguns d'aquests captors els tenia vostè sota la seva tutela...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

... en el... vostè ha estat, és la màxima responsable de l'àmbit social de les Illes Balears i, per tant, els fets succeïts, no uns partits polítics, els fets són succeïts són els que l'obliguen a dimitir, Sra. Consellera.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Ara correspon al Grup Parlamentari Unidas Podemos, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MAYOR I ABAD:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Moltes gràcies, Sra. Consellera, per venir avui a comparèixer davant d'aquesta cambra i donar totes les explicacions necessàries per conèixer totes les gestions realitzades des del Govern.

Vostè ha explicat, d'acord amb la compareixença i funcions atribuïdes al Govern, que la consellera ha desenvolupat diferents accions per tal de millorar la coordinació i l'acció institucional en benefici dels menors amb coordinació, formació, amb accions concretes en relació amb els centres de juvenil, entre altres accions.

Des d'Unides Podem creïem que el Govern ha actuat de manera responsable i contundent en els àmbits on té competència. Creïem que s'ha de mantenir en tot moment el màxim de respecte institucional i competencial, d'acord amb l'Estatut d'Autonomia i de la Llei de competències dels consells insulars, i que a hores d'ara el Consell Insular de Mallorca té en marxa una constitució d'una comissió d'investigació, que s'han obert també procediments judicials.

En un tema tan greu com aquest que afecta menors demanem evitar la instrumentalització política que es fa.

Li faré tres preguntes molt concretes: s'ha aprovat a través del Consell de Govern el protocol d'actuació dels casos d'abús sexual infantil i explotació sexual infantil de les Illes Balears, aquest protocol estableix dins les competències de cada institució els processos para la detecció i notificació, valoració i investigació, tractament de les víctimes, seguiment, pot especificar qui ha participat a l'elaboració del protocol d'actuació en casos d'abús sexual infantil i explotació sexual a menors de les Illes Balears?

Malauradament, en el passat han succeït casos en aquesta comunitat autònoma anys enrere, en els casos que varen succeir essent vostè consellera es va optar per no mantenir la

vinculació laboral, no així en el cas del 2014 on sols es va canviar de centre la treballadora. Com valora l'actuació en aquell cas? Es té informació oficialment de més casos anteriors a 2015 que s'hagin pogut produir?

I per últim, quan una persona adolescent no retorna al centre de justícia juvenil a l'hora programada, quin protocol s'inicia?

Faré ús del temps que em queda de la meua intervenció per fer una reflexió. L'explotació sexual es produeix perquè hi ha persones adultes que paguen per tenir sexe amb menors d'edat i pot afectar tots els infants i adolescents de qualsevol família. Aquestes persones adultes s'aprofiten de la vulnerabilitat dels nins, nines i adolescents; cal focalitzar el problema en els que demanen i provoquen l'explotació sexual i no en els nins i nines o adolescents que són les víctimes. La protecció de la infància no només depèn de l'administració responsable i de les entitats col·laboradores, és tota la comunitat la que s'ha de preocupar als més vulnerables, els mestres des de l'escola, els recepcionistes des dels hotels, la metgessa des de l'atenció primària, els cambrers des dels bars i discoteques, els mitjans de comunicació, etc.

L'abast de l'explotació sexual infantil cada vegada victimitza més nens i nenes i adolescents a qualsevol part del món, essent un crim que evoluciona per davant de les iniciatives implantades per a la seva prevenció, per a les quals és necessari adaptar i ampliar les polítiques i els programes desenvolupats atenent la naturalesa multicasual i polifacètica de la problemàtica, és necessari adoptar un enfocament integrat i global que abordi la protecció de nens, nenes i adolescents enfront de l'explotació sexual infantil i lluiti contra la impunitat de les agressions sexuals, un enfocament global que integri les diferents parts interessades, des dels governs central, local, forces i cossos de seguretat, àmbit judicial, sector social, educació, comunitats, organitzacions de la societat civil, organitzacions supranacionals, mitjans de comunicació, fins als mateixos nens, nenes i adolescents; el repte resideix en articular mecanismes eficients per a la protecció efectiva de nens i nenes, crear una consciència sòlida quant a la corresponsabilitat en matèria de prevenció i lluita contra l'explotació sexual infantil.

És necessari produir un canvi social global de tolerància zero enfront de l'explotació sexual de nens i nenes i adolescents i només ho aconseguirem amb una total col·laboració amb totes les institucions i amb tots els grups parlamentaris per tal de seguir treballant per al benestar i la integritat dels menors de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Ara correspon al Grup Parlamentari Ciudadanos, té la paraula el Sr. Benalal.

EL SR. BENALAL I BENDRIHEM:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Consellera, gracias por su comparecencia, pero, ante todo, deseo remarcar que nuestro grupo ha pedido a su conselleria bastante información y expedientes que hasta la fecha no nos han sido transmitidos, lo que ha dificultado la labor de este diputado, mientras que usted ha dado detalles hoy sobre todos ellos.

Para poder llegar a comprender el problema que tenemos y la situación a la que hemos llegado hay que partir sobre un único postulado y es que el Govern no hizo antes, y sigue sin hacer hoy, su trabajo en lo que concierne a los centros socio-educativos. No se trata de una afirmación gratuita o de una simple frase política, es pura y simplemente una constatación; basta ver lo que pasa desde hace muchos años para constatar que los protocolos ni han funcionado en el pasado ni funcionan hoy.

Desde el año 2012, Es Pinaret venía ya siendo noticia, y no se cambiaron ni métodos ni procedimientos. Todos tenemos, en 2015, aún el recuerdo del menor fallecido en un incendio del centro Es Pinaret que llevó a que se iniciaran acciones judiciales, por homicidio imprudente, contra la ex-directora y el ex-jefe del mantenimiento del centro, ya ahí las cosas no funcionaban correctamente. Como usted afirma, pues parece que se han arreglado, por lo menos para evitar ese tipo de problemas.

En ese momento, al igual que hoy, el Govern se lavó las manos y su máxima responsable se bastó con indicar que no aceptaba que la oposición dijese que el Govern no había dado la cara.

En 2017, de pasada recordaré que en este mismo parlamento la diputada Chelo Huertas registró una proposición no de ley, mediante la cual se instaba al Govern a acometer las reformas normativas necesarias para impulsar mejoras en los servicios de Menores y Familia; esta proposición no de ley, que se debatió en el Pleno el día 13 de marzo, fue únicamente apoyada por su impulsora, por los dos diputados de Ciudadanos y por un par de diputados del Grupo Mixto, y causó sobre todo que todo tipo de acusaciones se vertieran sobre la Sra. Huertas, incluso un ex-diputado de MÉS, que está en su partido, Sra. Santiago, acusó a la Sra. Huertas de estar haciendo una película de Hollywood.

La falta de voluntad global de atacar los problemas existentes por parte de los partidos del Govern es tan evidente que cuando el pasado 12 de diciembre el debate, este debate se trasladó al Consejo de Mallorca, para pedir una auditoría independiente del IMAS, con el fin de diagnosticar las necesidades y las deficiencias, toda la izquierda votó en contra, mientras que el Partido Popular, curiosamente, y El Pi se abstuvieron, y la iniciativa solo contó con los votos a favor de Ciudadanos y de VOX.

Este tema es tan importante para nuestro grupo que, de hecho, la auditoría de los servicios del IMAS era el punto 1 del programa electoral de Ciudadanos. Tan solo dos semanas

después, desgraciadamente, una joven era violada en grupo por varios jóvenes, entre los cuales figuraba uno con permiso de salida del centro de Es Pinaret.

Sepa, Sra. Consellera, que la responsabilidad, por lo menos civil, de su administración ya está expuesta.

Y, Sra. Consellera, sobre este tema, ¿dónde están los protocolos reales en caso de fuga y de no retorno a los centros socioeducativos? Se aplica una pseudocircular de 2017 que insta a tratar estos problemas como menores o no urgentes, no sé, si puede usted detallármelo se lo agradecería. ¿También aquí piensan ustedes que los protocolos funcionan y que no hay por qué cambiarlos?

Hoy el Govern, una vez más, está actuando con falta de contundencia, contrariamente a lo que usted nos indica, y con excusas, y lo primero que ha hecho es negar que vaya a haber dimisión alguna antes de conocer los detalles de lo sucedido, lo que hace que esta comparecencia y la que se anuló en comisión sean o hubiesen sido de vital importancia. Para algunos, obviamente, al retirar la petición, pues parece que no es muy importante que venga a comparecer el director del IMAS en comisión.

Después de los inexistentes o disfuncionales protocolos, toca hablar de la preocupante falta de transparencia del Govern. En 2017, como usted indicó, se despidió a un trabajador de un centro educativo; en 2018 fueron dos; y en 2019 fueron otros dos. Con respecto a estos despidos, se abrieron un total de 5 expedientes por conducta sexual inapropiada: 2 por acoso sexual; 2 por exhibición y tocamientos; 1 por aproximación corporal indebida. De estos expedientes, 4 dieron lugar a la apertura de diligencias por parte de la Fiscalía y 1 se inició tras la denuncia presentada por la madre de uno de los menores. Esto también nos hace dudar del correcto funcionamiento, como usted lo deja entrever, de la Fiscalía o de los servicios jurídicos del Govern, ya que no solo no se sabe en qué situación exacta se encuentran dichas diligencias, sino que usted misma, Sra. Santiago, ha afirmado públicamente desconocer completamente su situación. Hoy parece que nos ha dado algún dato más, gracias.

Obviamente, la debida transparencia, el debido control y los debidos protocolos han fallado. Esto nos lleva a poner también en cuestión los protocolos de contratación que mantiene para los centros socioeducativos la conselleria dirigida por usted, Sra. Consellera.

¿Sabe usted que uno de los empleados expedientes - obviamente lo sabe- tenía, creo, 19 años? Cuando se habla de personal profesional, refiriéndose a los educadores, es obvio que la condición de edad debería de ser una condición *sine qua non*, cualquier otra cosa sería absurda. Aunque, por un lado, usted misma ha dicho que prefiere perfiles con una cierta edad, porque presuponen una experiencia, pero más tarde también ha dicho que no se puede segregar por edad o por género.

Voy a hacerle una primera propuesta, Sra. Consellera, a título de ejemplo, es lo que se aplica en la mitad de Europa, simplemente ¿cree que sería útil cambiar los protocolos de contratación, por ejemplo pedir una titulación profesional equivalente a uno o dos años después del bachiller, ya estaríamos en 20 años, más un proceso selectivo para realizar una primera criba, tras la cual se llevaría a cabo una formación específica de por lo menos un año, además de evaluaciones psicológicas en profundidad previas a la contratación?

Aparte de este protocolo y contratación, la coherencia impone un programa de formación continua de los educadores, uno serio, y que se lleve un control psicológico periódico del personal que está en contacto con los menores.

La única conclusión es que los protocolos que están en vigor, tanto a nivel de contratación como a nivel de control continuo, como a nivel de formación continua, como a nivel de fugas y no retornos, no funcionan. El único medio para evitar los disfuncionamientos a los que asistimos, pensamos nosotros, es que cambie el conjunto de los protocolos para modificarlos y que funcionen, no decimos que se anulen, que se quiten, como dicen muchos en la prensa, simplemente que se modifiquen para que funcionen. La única respuesta que se le puede dar a la ciudadanía hoy, para apagar una real alarma social, Sra. Consellera, es que los responsables actúen, sin más tardar, poniendo sus cargos a disposición de forma inmediata.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Benalal. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, consellera, i a tot l'equip per ser aquí en aquesta compareixença.

Com vostè bé ha explicat, l'àmbit competencial de la conselleria són els centres de menors, els centres de justícia juvenil, crec que ha quedat clar, i des de MÉS per Mallorca també demanam aquest respecte institucional a cada administració.

Valoram molt positivament tots aquests avanços fets des del 2015 en la gestió d'aquests centres, perquè les mesures engegades crec que han possibilitat també la detecció de moltes conductes sexualitzades, com ha donat aquest cas, objecte de sanció disciplinària, fermes i que corresponen en el cas que ha tocat doncs a les corresponents denúncies, si hi ha hagut sospita de delictes, a Fiscalia. Per tant, aquests protocols d'incidències o de detecció de necessitats permeten, precisament, frenar aquestes situacions que de vegades quedaven o podrien haver quedat amagades.

Per tant, nosaltres, com he dit, aquests canvis són importants, a més d'aquests que s'han dit aquí, com 53

professionals més, les reformes i millores dels centres, la formació, millor seguretat, aquestes guies i protocols, nosaltres en això sí que hi creiem, no creiem només en la dimissió política, creiem, precisament, en els fets i en les mesures concretes que es prenen.

Aquesta separació també que ha dit de centres en homes i dones, mesures que han evitat que abusadors i víctimes convisquin en el mateix centre crec que també són qüestions positives. Per tant, nosaltres no coincidim amb el que s'ha dit aquí, com el Partit Popular i Ciudadanos, que els protocols no han servit per a res; jo crec que han servit per a molt i, evidentment, també han possibilitat la detecció d'aquestes conductes, i precisament, quan tu detectes les conductes és quan pots posar mesures per evitar-les o per eliminar-les.

Els protocols, per tant, són importants per a aquesta agilitat i l'eficàcia i per prendre aquestes decisions, i que jo crec que aquestes decisions d'acomiadament que s'han explicat aquí són contundents, moltes vegades entenem que es resolien només amb un canvi del treballador de centre, i això no era resoldre un tema, perquè aquest treballador se'n anava a un altre centre i continuava amb les mateixes, diguem, actituds inapropiades, i això és el que es feia abans. Per tant, el fet d'haver canviat les mesures contundents, amb sancions disciplinàries d'acomiadament, des de MÉS per Mallorca ho creiem un avanç molt positiu.

Bé, aquí hem vingut... diu... vostè ha explicat un poc aquest cas de Corea, pel que de tal..., bé, nosaltres, vull dir, com he dit respectam aquesta qüestió de diferència competencial. Però bé, el que volem dir és que també en aquest cas entenem que s'ha de distingir que les mesures que es prenen en els menors tutelats en el Consell o a l'IMAS són mesures administratives, quan es creu que hi ha qüestions familiars o d'altres tipus que necessiten que aquests menors se'ls separi temporalment, provisionalment, del seu entorn familiar; però, en canvi, els centres de menors són qüestions ja que un menor ha tingut qualche tipus d'acció, diguem, de justícia, que ha tingut una sentència la qual reclama aquesta custòdia de l'administració d'un centre tancat. Per tant, crec que no val que aquí ni el Partit Popular ni tothom voler mesclar-ho tot, crec que hem de seguir diferenciant quines són precisament les situacions de cada menor.

I bé, aquí s'ha dit que els educadors... nosaltres creiem que els educadors són una peça fonamental, però, com ja s'ha explicat, és una feina multiprofessional, hi ha molts tipus de professionals i nosaltres sí que pensam que la formació continua posar-la en marxa és essencial, perquè els educadors necessiten també formar-se i estar al dia i també necessiten reafirmar-se en les aptituds que toca.

Les normes del centre de convivència també ens semblen importants i amb això consideram que l'actitud del Partit Popular és una mica cínica en aquest sentit i falta de responsabilitat per aquest voler intentar mesclar-ho tot i fer-ho tot un embolic de qüestions i també -perdoni, jo no l'he interrompuda, jo li demanaria que em deixàs parlar, senyora, respecti el seu torn, per favor, faltaria més!, després

contestarà el que vostè vulgui. El que a nosaltres ens preocupa és la realitat i a vostès no els preocupa la realitat, només els preocupa el titular mediàtic, això és el que fa mal als menors, Sra. Durán, per molt que vulgui, això és el que victimitza i fa doble victimització als menors, i això el que volen... és un xou mediàtic, i nosaltres no volem un xou mediàtic, volem posar mesures concretes...

(Remor de veus)

..., i això és el que s'ha explicat aquí i això és el que s'explicarà. I això és així.

I també, no coincideix amb el representant de Ciutadans d'aquesta falta de transparència, perquè a la seva mateixa exposició ha explicat tots els casos, quins motius hi havia d'acomiadament, quina falta de transparència, si tenia tots els detalls? Vull dir, si l'administració li ha donat tota la informació, aquí no hi ha hagut cap falta de transparència, el contrari, vostè tenia el coneixement, es trobava en coneixement de tota la documentació, per tant, pot parlar d'una altra cosa, però de falta de transparència crec que no se'n pot parlar.

Després, de totes maneres, com he dit abans, des de MÉS per Mallorca instam a superar aquest sensacionalisme mediàtic i aquesta doble victimització d'aquests menors.

Jo vaig escoltar ahir vespre unes declaracions del fiscal de Balears i, bé, va reconèixer la falta de mitjans, la va reconèixer públicament i a la ràdio; o sigui que això no és una qüestió només de l'administració, sinó que aquí hi ha una qüestió molt més de col·laboració amb totes les institucions implicades, les administracions, les institucions, les forces de seguretat i les mesures policials. Per tant, hem de dir que les nines no es prostitueixen perquè... vull dir, quan hi ha... les menors no es prostitueixen perquè sí, quan hi ha un abús, un tracte sexual amb una menor és una explotació sexual, no és una prostitució, perquè aquesta menor és menor d'edat. Per tant, això ja són actes dels quals precisament se n'han de fer càrrec amb mesures policials i amb mesures de Fiscalia. Per tant, creiem, veiem positiu que es reclamin més mitjans de Fiscalia i més mitjans policials, precisament per fer front a aquests casos.

I, bé, jo crec que l'explotació sexual es produeix precisament perquè hi ha persones adultes que paguen per tenir sexe amb menors i aquí no n'hem parlat, però això és el fons de la qüestió, si no hi hagués demanda no es produirien aquestes situacions, i això pot afectar qualsevol menor o adolescent de qualsevol família, no ens enganyem. I s'aprofita, sobretot, la vulnerabilitat d'aquests menors que estan tutelats, perquè, és clar, són vulnerables emocionalment o familiarment, això està clar.

Per tant, cal focalitzar aquest problema en les demandes, en el que provoquen aquesta explotació sexual i no en els nins i nines que són les víctimes d'aquesta explotació, jo crec que hauríem de saber, quan fem aquest debat mediàtic o aquest debat legislatiu quin és realment la font del problema.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, perdoni un moment, Sra. Campomar, se sent un renou, un renou continu que dificulta, primer, a qui intervé, i, segon, als que volem escoltar. Moltes gràcies per mantenir silenci.

Continuï, Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Sí, ja acab. Bé, la qüestió és que la protecció d'aquests menors no depèn només de l'administració, depèn de molt més que això, depèn, com he dit, de l'administració, de mesures judicials, de Fiscalia, policials, però també de tota la societat i de tota la comunitat, des de mestres, metges, des de qualsevol, per detectar i col·laborar precisament que aquestes situacions no es produeixin.

I bé, nosaltres, com a MÉS per Mallorca només instar si ens podria donar més detalls sobre si s'ha aprovat un pla autonòmic de lluita contra la tracta o si està en marxa; tràfic de dones i nines, en aquest sentit quina feina es fa? A veure si el 2017 aquest govern va demanar que els casos de fugues de menors tutelats fossin considerats d'alt risc; a veure si es té resposta d'aquesta demanda, a veure si al final s'ha pogut contestar i es considera així. I com valora la consellera que últimament s'incrementin el nombre d'aquests casos que surten a la llum pública.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Consellera, en este tema vamos de la náusea a la indignación y a la rabia, estamos hablando de violaciones, de pederastia, de proxenetismo y de prostitución, de niños y niñas que estaban bajo custodia y responsabilidad de los poderes públicos. Y, aceptando la misma doctrina que usted misma sentó con el caso Alpha Pam, la consideramos a usted directa responsable.

Ha venido a hablarnos de estos temas gravísimos y se ha dedicado a hablarnos de cosas como que se han instalado aparatos contraincendios, o sea, estamos hablando de niñas abusadas y niños abusados en centros bajo su responsabilidad y usted viene a hablarnos de que ha instalado aparatos contraincendios, que me parece muy bien, pero creo que no era ni el momento ni el lugar de dedicarnos este tipo de explicaciones.

Nos habla usted de las cinco personas que han despedido; bueno, en realidad despidió a tres, a la otra simplemente se le consideró que el periodo de pruebas no lo había superado, y a la otra no se le renovó el contrato, de las cuales por cierto,

nos llama mucho la atención, cuatro eran mujeres. Sin embargo a la prensa para esto sí que le ha ido muy bien usar el masculino genérico.

Usted nos dice que se enteró por la prensa de todos estos casos. A mí es que me gustaría saber todo este despliegue de medios que usted nos ha traído hoy de tantas personas que han contratado, etc., de qué ha servido? Ni siquiera ha servido para hacer una buena selección de personal, cuando vemos que estos casos se producen en el presente, posiblemente se produjeron en el pasado, y además no tenemos más que la constancia de cinco; habría que ver en realidad..., porque ha sido cuando se ha puesto foco y luz sobre este problema, que está enquistado y que ustedes han querido ocultar y no ver reiteradamente, cuando nos hemos empezado a dar cuenta y a tirar del hilo de todo lo que hay detrás. Y no podemos, por lo visto, tirar más del hilo porque el Partido Socialista ha decidido que el Sr. Javier de Juan no comparezca en esta cámara, supongo, supongo que para seguir con su política de transparencia habitual.

Nosotros, en su momento, solicitamos una auditoría económica y del servicio, y su partido, Podemos y el Partido Socialista votaron en contra. La traeremos a esta cámara, la traeremos a esta cámara en forma de PNL, a ver si consideran ustedes, de nuevo, que no hace falta una auditoría, ni económica ni del servicio del IMAS. Esperamos que en esta ocasión ustedes la respalden, porque nos hemos dado cuenta de la razón que teníamos al solicitarla, a pesar de que ustedes prefirieran cerrar los ojos.

Decía la Sra. Durán que dónde estaba el IBDona en todos estos casos; el IBDona debe estar muy preocupada haciendo trípticos y organizando cursillos subvencionados para que todas las feministas, que, en caso de que esto hubiera sucedido bajo un derecho de la derecha, estarían quemándose a lo bonzo en la puerta de este parlamento, estén calladas, para vergüenza del supuesto movimiento feminista, que tanto dice defender a las mujeres. Así es, así es.

Porque estamos ante un caso que nos ha convertido en famosos en toda España como un vertedero moral. Y dicen ustedes: “no, son casos esporádicos; no tenemos información; esto está *sub iudice*; no hagamos una doble criminalización de los menores”. No, los menores lo que tienen que ser es protegidos. La principal función es que esos niños a los que se les ha retirado la custodia a sus padres, ya sea porque están con medidas judiciales ya sea porque se supone que en su casa podrían estar siendo maltratados o abusados, y resulta que los ponemos en nuestras manos, -en nuestras manos-, y esta niña violada había denunciado ya dos veces que había sido violada, se le había tratado dos veces en los servicios médicos, y bajo nuestra tutela se la viola una tercera vez.

Y aquí no se trata de ver quién es competente o no, o si esto es mío o es del IMAS, aquí se trata de que somos todos competentes de proteger a los menores de esta comunidad, todos, y por encima de todos usted, Sra. Consellera, que es su responsabilidad, la suya, la personal. Que no sé, no sé, de verdad, por qué hay que pedirle que dimita, es que usted

tendría que haber dimitido el primer día, porque además las responsabilidades políticas son como una cangrena. No han cortado ustedes el dedo cangrenado, habrá que cortar el codo, y como sigamos así morirá todo el cuerpo, porque es una vergüenza que nos implica a todos y a todas. Que no sé cómo pueden venir aquí otros grupos a hablar del sexo de los ángeles, cuando estamos hablando de niñas y niños violados, abusados, y puestos en manos de pederastas y en redes de prostitución por otros menores, que algunos están en Es Pinaret y en Es Fusteret, y otros en los centros del IMAS. Es que es una cosa de una gravedad... Ya digo, es que me cuesta mantener la serenidad y la calma cuando estamos hablando de estos temas, de niños y de niñas.

Es, de verdad, Sra. Consellera, algo...

Y que vengan a hablarnos de..., “sí, es que nosotros cambiamos los protocolos”. Pues ya veo de qué han servido estos cambios, estas mejoras en los supuestos protocolos. “Es que hemos hecho...” -sí, ya he visto que nos lo ha enseñado, así lo solucionan ustedes, como el IBDona, con trípticos y notitas-; de personas que están bajo su responsabilidad, niños. Que además, si están en un centro de internamiento de menores con medidas judiciales, se supone que lo que tenemos que propiciar es su reinserción en la sociedad, esa es nuestra principal función, las medidas que se toman contra estos jóvenes, estos niños, son para reinsertarlos en la sociedad, para que no pasen de Es Fusteret y Es Pinaret a la carretera de Sóller, que es donde acaban muchos, y ya veo, entre otras cosas, por qué; porque bajo nuestra tutela, la tutela de los poderes públicos estos niños o son abusados por sus cuidadores o son violados o caen en redes de prostitución en las que se prostituyen unos a otros, en las que los mayores actúan como proxenetas de los menores, ante la pasividad de los poderes públicos.

¡Y encima vienen ustedes aquí a sacar pecho! ¿A sacar pecho de qué, de lo bien que lo han hecho?

Es que, de verdad, reflexiónelo usted, porque, ya le digo, usted sentó una doctrina con el caso Alfa Pam, poco menos vino a responsabilizar de la muerte al conseller en cuestión y al presidente del Govern, como si ellos fueran los que hubieran matado a este pobre hombre. ¿Y entonces usted no es responsable de estas violaciones, de estas redes de pederastia, de proxenetismo y de prostitución? No, ahí no, ahí no es responsable, ahí es otra cosa, ahí el responsable debe ser otro, sí. Es la misma doctrina que usted estableció, lo que pasa es que cuando uno toma su propia medicina le sienta muy mal.

Y me gustaría saber de verdad, de verdad, Sra. Consellera, aparte de instalar aparatos anti incendios, qué piensa hacer usted, qué piensa hacer usted para que estos hechos no sólo no vuelvan a suceder sino que sean total, absoluta y completamente esclarecidos, total, completa y absolutamente. O sea, lo que tiene que hacer es dar transparencia, la transparencia no se hace quitando comparencias u obligándola y forzándola a venir usted aquí. Nosotros pedimos y exigimos la máxima transparencia en todos, en todos estos procedimientos, para que no nos tengamos que enterar por la

prensa de lo que les pasa a nuestros niños y a nuestras niñas que están bajo su tutela, su custodia y supuestamente bajo su protección, supuestamente.

Nada más, Sr. Presidente. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rodríguez. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats, Sra. Consellera, equip que l'acompanya i a tots els presents, bon dia.

Això no és anar a una processó, això no és anar a la Diada de Mallorca, això no és anar en representació d'una institució a un acte lúdic; això són els problemes que realment hauríem de torear cada dia a la política, però normalment els polítics ens fem lluny i ho posam davall l'estora, no acabam d'aferrar-nos, d'arromangar-nos, d'anar allà on la gent sofreix. Tenc una dita, que és meva, que és que qui no ha sofert o sofreix mai no pot sentir el patiment del que sofreix, i això ens passa molt als polítics, pontificam però sense el coneixement del sofriment.

Dimecres passat la companya diputada Lina Pons, a les onze, a IB3 Ràdio, sol·licitava la intervenció de la Fiscalia en aquest tema immediatament; va ser el primer partit que va parlar clarament d'aquest tema a la ràdio pública, i sobre la una la Fiscalia actuava d'ofici, d'ofici.

Aquesta al·lota no era una jove, era una nina, no ens equivoquem, a aquesta al·lota el que li va passar no era una agressió, era una violació, i, per favor, no banalitzem en cap moment els temes de sexualitat d'aquestes al·lotes perquè fa massa que estan dins d'aquest món. No.

Deixi'm primer, però, fer un parell d'anys enrere, perquè, és clar, aquí hi ha normativa, això és una comunitat de quatre illes i hi ha una normativa estatutària, hi ha una normativa d'una Llei de consells, i està claríssim, i el que és evident és que això no afecta, Sra. Santiago, només aquesta legislatura, això afecta legislatures anteriors, així de clar, així de clar. Però si anam a la Llei de transferències, de dia 8..., és la Llei 8, perdó, del 1997, de 18 de desembre, queda molt clar a l'article 8 la Comissió Interinsular de Protecció de Menors amb l'objectiu d'unificar els criteris d'aplicació de la normativa vigent en aquests moments o en el futur, com també planificar i avaluar l'estratègia en matèria de protecció de menors. Haurem de reconèixer que, maldament hi hagi transferides coses, hi ha coses que queden d'un òrgan superior penjades, i aquí vostè de qualque manera..., i entengui el que jo ara diré, vostè és un poc la lloca de tot això, perquè la Conselleria de Benestar Social del Govern és un poc la lloca del que penja a cada illa.

Després hi ha una cosa que és la Llei de consells insulars que a l'article 36 diu clarament, i jo crec que és aquí on hem fallat, clarament, diu l'article 36: "tècniques de control, de

control", de què ens queixam tots? Que això no estava controlat. D'acord, diu: "El Govern de la comunitat autònoma exercirà la supervisió de l'actuació dels consells insulars - exercirà la supervisió dels consells insulars-, en la gestió de les competències transferides i podrà proposar al Parlament, si escau, l'adopció de mesures que es considerin necessàries". I en el seu punt següent, en el seu punt següent, és a dir, mesures necessàries; quines mesures necessàries hem fet a causa d'aquesta llei al llarg d'aquests darrers 15 anys, 16 anys i que se sàpiguen almenys públicament d'una forma que tothom pogués dir avui: no, és que hi ha 24 mesures que hem adoptat i que s'han canviat al llarg d'aquest temps. El punt b) diu: "Dins el primer trimestre de cada any -i això no és menor-, els consells insulars trametan al Govern de la comunitat autònoma una memòria sobre la gestió de les competències transferides que inclourà els nivells i la qualitat de les funcions i dels serveis prestats".

La primera pregunta és, la memòria de l'any 2018, que la va rebre dins el primer trimestre del 2019, advertia de totes aquestes qüestions? I la del 17? I la del 16? Fins arribar a l'any 2020 n'hi ha 17 de memòries, o tocaria haver-hi les memòries. Ho dic perquè la clau és aquí, tenim regulat en aquesta terra com controlar aquesta situació.

Discrepam des d'El Pi que només hi hagués, perquè aquí tot està és de l'IMAS o és de la Sra. Consellera; nosaltres discrepam des d'El Pi que hi hagués només una persona de 19 anys dia 24 que pertanyia a Es Pinaret, nosaltres pensam que n'hi ha dues, fins i tot sabríem el nom, no el diré, dues, dues, i això és important, és on entra Es Pinaret; perquè una persona tenia 19 anys, com ha dit vostè, que ell va dir que va pujar a fumar una cigarreta amb la seva germana i la seva al·lota, però n'hi havia una altra, amb la qual cosa, no..., aquesta persona de 19 anys tal vegada tenia autorització per sortir, però hi havia aquesta altra. Aquí hi ha dos tutors d'aquestes persones, un que li dóna autorització per sortir i l'altra que és allà. Després, és molta casualitat, molta casualitat que coincideixin en el mateix pis de la festa, Palma és enorme, Palma és enorme, és enorme.

I nosaltres el que veiem, el que veiem, que si una persona escapa habitualment, cada tres mesos, cada tres mesos, i manté relacions sexuals amb adults, creu que és normal? I escapa cada tres mesos.

Els responsables dels centres, per la informació que tenim, fins i tot quan s'escapa saben el carrer i el número on va, el carrer i el número on va; què fan idò? És a dir, si sabem que ara s'escapa o que avui sortirà, va a aquest carrer i a aquest número, què fem?, aquest mateix dia, no el dia següent. Perquè persisteix aquest problema si el sabem? I t'ho diu gent que està dins l'administració. No crec que aquest sigui el seu concepte de tutela, jo la conec a vostè, jo sé que aquest concepte no el té, jo ho sé.

D'aquests presumptes violadors, un és menor i l'altre té 19 anys, sí que vostè en té competència, presumptes, en té competència, i és aquí on vostè té un paper important, és aquest el seu paper. L'altre paper que podria ser molt

important és aquest que jo li he dit de coordinació per mor de les lleis, que ja hem demanat tots aquests papers per escrit per tenir aquests informes que deien com s'havien de coordinar millor.

Com a conclusió, perquè no tenc més temps i, en tot cas, després ja li faré més..., parlarem més de dia 24 de desembre. Miri, si hi ha dos presumptes violadors que són del seu centre pensam que hi ha una responsabilitat, aquí li han demanat la dimissió, jo no sé si ha de dimitir vostè, el que sé és que algú ha de dimitir, però no tenc tan clar si és polític o tècnic, no ho tenc tan clar, no ho tenc tan clar, però algú ha d'assumir la responsabilitat.

És evident que els responsables dels centres de menors saben fins i tot, com he dit, on van, carrer i número, fallen els protocols, i ha hagut de ser, perquè tot això ho parlem, que és la clau d'aquesta història, ningú no ho ha dit encara, perquè aquesta nina va denunciar el fet, aquest pic va denunciar aquest fet, si no avui no seríem aquí, senyors! Amb la qual cosa això agafa una transcendència espectacular de responsabilitat política de tots perquè hem estat tots en els governs, o la majoria, i que ha hagut de ser la víctima la que realment denunciï aquest fet.

Sra. Santiago, fins que no ha sortit a llum aquest assumpte es vivia aquest tema amb una absoluta normalitat, normalitat, anàvem a fer un cafè, dinàvem amb la família, sortíem a jugar amb els nets, però hi havia gent que patia i hi havia gent que ho sabia. Aquí hi ha molta responsabilitat.

Li vull dir que quan vostè comenta dels educadors que es varen acomiadar, n'ha explicat un parell... però me n'ha quedat algun un poc a l'aire perquè no m'ha sortit que els cinc fossin denunciats, i la meua pregunta és, o la d'El Pi és: aquests educadors, vostès han adreçat una carta dirigida a tots els centres de menors de l'Estat perquè aquests educadors no puguin fer feina a cap centre d'aquests perquè són perillosos? A part de com hagi acabat judicialment, però en aquest assumpte.

I una pregunta: és cert que alguns d'aquests casos de menors abusats per aquests treballadors han estat traslladats els menors fora dels centres de les Illes, en lloc de treure i denunciar l'educador? És fort això, si ha passat. Pels coneixements que tenim, pot haver passat, i ens preocupa.

Per tant, no banalitzem la qüestió, reconeguem que tenim controls legislatius en què podríem obtenir una foto clara del que diu la comissió cada any o l'informe que ha de tenir aquesta comissió cada trimestre, a veure quan és que es detecta que això comença a anar malament, quan és que això es detecta...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, hauria d'anar acabant.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

... -acab-, si els informes s'han fet?

Només per acabar, mentre nosaltres parlem aquí i arreglam el món, segurament avui pot tornar a passar. Després ampliarem la informació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Ara correspondria al Grup Parlamentari Mixt, però no hi ha cap diputat ni diputada, per tant, donam la paraula al Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

Moltes gràcies, bon dia, Sra. Santiago, moltes gràcies per la seva assistència i explicar-nos les actuacions del Govern davant conductes inapropiades dels treballadors de centres de menors amb mesures judicials.

De les seves paraules la conclusió és clara i és tolerància zero per part del Govern amb aquestes conductes, en apartar els menors dels treballadors i en acomiadar, com a sanció disciplinària, aquestes persones dels joves, i derivar a la justícia, com ha comentat, els diferents casos.

Els centres de menors es troben aquests dies en el focus mediàtic i polític davant d'uns fets que són preocupants, i que convé, en primer lloc, ser rigorosos i evitar les demagògies i els simplismes. Per al Grup Parlamentari Socialista l'interès superior del menor està per sobre de qualsevol altra consideració, i trobarà la nostra total col·laboració per abordar d'una manera serena qualsevol tipus d'acció política. Tenim la Llei 9/2019, d'infància i adolescència, que estableix els drets i els deures dels infants i adolescents, entre els quals el d'una vida sense violència i lliure de maltractament, i on es clarifiquen les competències de cada institució i s'estableix el sistema de protecció de la infància i l'adolescència.

En temps de populisme és molt fàcil assenyalar solucions simples a problemes complexos: ridiculitzar l'acció institucional, ridiculitzar l'Institut Balear de la Dona, ridiculitzar el moviment feminista; tot es mescla, es fa un *totum revolutum* dels serveis socials, dels menors tutelats, del judicialitzat, de la custòdia, fins i tot ara s'arriba a treure temes de custòdies..., en definitiva, és molt fàcil crear alarma social, *amarillismo* i sensacionalisme, en substituir el rigor i la profunditat analítica, i és per això important escoltar els professionals, les entitats, els joves extutelats, per intentar dimensionar aquesta qüestió. Nosaltres no contribuïm a l'estigmatització dels joves que són al centre perquè per això ja hi ha l'extrema dreta a l'hora d'assenyalar els menors no acompanyats.

Parlem de fets molt greus, amb les sancions administratives corresponents, que estan denunciats i que

afecten menors. Pel que vostè ha explicat, d'aquests cinc casos he entès que un, únicament un es va trametre a la justícia i que la justícia el va arxivar; després si de cas ho comenta. El Govern i les diferents institucions duent temps fent feina d'una manera conjunta, cadascuna té les seves competències, obligacions, responsabilitats, ningú no pot defugir la seva, Govern i consells són responsables de la tutela dels menors, la policia i la Fiscalia de la persecució dels agressors, la justícia, de jutjar-los, i, per tant, aquí tothom té la seva responsabilitat.

Els partits que han gestionat els centres de menors saben perfectament com de difícil és gestionar aquests centres, les problemàtiques que hi ha, les històries de vida dels nins, les motxilles que tenen cadascun, les dificultats en aquests centres, i, desgraciadament, que hi hagi conductes abusives, inapropiades o delictives no és una cosa d'ara. La Sra. Sandra Fernández, quan era consellera de Serveis Socials, va haver de gestionar algun cas semblant, i en aquest cas la màxima responsable en aquell moment, amb els informes tècnics que li varen recomanar, el que va fer va ser, en un cas molt semblant, derivar aquesta persona, aquest professional, davant d'una conducta inapropiada, a un altre centre. Vostè ha explicat que tenia dues opcions, i davant aquestes dues opcions va triar l'opció d'acomiadament, d'apartar el professional del menor, perquè és una conducta inadmissible. Per tant, crec que en aquest cas l'actuació per part del Govern, una vegada s'ha conegut això, ha estat la correcta.

Ara, hem d'enfocar el tema des d'una multiplicitat d'arestes, perquè és un tema molt complex en què intervenen moltes qüestions: la prevenció per part de les institucions de conductes abusives als centres, com ho fem perquè això no passi; l'actuació davant de conductes abusives dels professionals, aquí com funcionen els nostres sistemes de prevenció i detecció, que han funcionat, perquè, si no, no parlariem d'aquests casos, no es coneixerien, si no hi hagués protocols això probablement no es coneixeria; la necessitat de reforçar l'actuació policial i de la Fiscalia; i sense oblidar-nos en aquest debat de la prevenció de conductes socials i sexuals de risc, i posar el focus en el sistema "prostitucional", on la demanda és la que marca i determina que existeixi aquesta explotació sexual de joves, de menors, de nines, perquè parlem del segon negoci del món més lucratiu per darrere de la venda d'armes. Per tant, no minimitzem, dimensionem d'una manera correcta el problema.

En el Grup Socialista ens preocupa com podem reforçar els mecanismes institucionals per garantir la seguretat d'aquests joves als centres. Els professionals que treballen amb els menors per llei han de certificar l'absència d'antecedents sexuals, això és obligatori, tots els educadors ho han de fer així; m'imagín, i em contestarà la consellera, que això es fa extensiu també als altres serveis externs de les mateixes llars, a la cuina o als membres de la seguretat, tot el personal que hi està vinculat.

Respecte de l'actuació..., perdoni, respecte també de la prevenció, aquí ha fet esment a com s'han incrementat les hores de formació específica dels professionals, en implantar

un curs d'especialista universitari en intervenció socioeducativa a l'àmbit de la justícia juvenil, per prevenir és fonamental estar formats, la formació és la que pot evitar determinats problemes *a posteriori*. Quan s'ha d'actuar el Govern ha actuat, ha expedientat aquests treballadors i els ha apartat, ha tramès a la Fiscalia tota la informació per obrir les diligències necessàries.

Ahir, la presidenta del Govern, la Sra. Francina Armengol, reclamava més recursos especialitzats per combatre aquests delictes i, sobretot, una especialització a la Fiscalia de Menors, una cosa que també el director de l'Oficina de Defensa dels Drets del Menor, Serafín Carballo, ha comentat públicament a entrevistes.

I després no podem oblidar tota la part de prevenció social de conductes de risc que alguns grups ridiculitzen, quan aquesta és una part molt important de la reflexió social i política que s'ha d'abordar, sobre la hipersexualització entre la joventut, la banalització de la sexualitat, el paper de la pornografia cada vegada més violenta, una pornografia que en el 89% dels casos té agressions físiques; que el vídeo porno més visitat a internet recreï una violació brutal en grup, això a la mateixa Fiscalia li genera també molta alarma, parlant de l'augment de la violència sexual i de la correlació que hi ha entre aquests visionats de pornografia cada vegada més extrema amb l'augment de conductes delictives de naturalesa sexual. I a mi, sincerament, el que em preocupa és que altres grups no fossin conscients que tenim un problema social, tenim un problema amb la sexualitat, que hi ha un problema d'explotació sexual, que hi ha un sistema "prostitucional", que en aquest sistema "prostitucional" les dones, les dones més vulnerables, estan en el focus de l'acarnissament; és a dir, és que si les dones més vulnerables són les dones refugiades, les menors no acompanyades, idè les dones que estan en un sistema judicialitzat o en els centres de menors són les vulnerables entre les vulnerables, per tant són població de risc. Hem arribat ara seriosament a aquest debat perquè els mitjans de comunicació ho han posat en el focus? Seriosament, no ho sabien? Desconeixien la resta de grups que això succeïa, no només a Balears, a Espanya, a Europa, és que això està passant al món?

Per tant em preocupa molt que ara alguns grups s'escandalitzin perquè...

(Remor de veus)

... això no és una cosa... no és una cosa...

EL SR. PRESIDENT:

Un moment..., per favor, un moment, Sra. Cano, un moment! Per favor, Sra. Riera... Posi'ns tranquil·les, per favor.

LA SRA. CANO I JUAN:

Dia 23...

EL SR. PRESIDENT:

No, escolti, acaba de fer un gest...

(Se sent de fons la Sra. Cano i Juan de manera inintel·ligible)

Esperi, per favor, Sra. Cano, un poc de silenci. Deman que tothom sigui al seu lloc. Ara correspon a la Sra. Cano, i tothom després tindrà el seu temps.

Continuï, Sra. Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Dia 23 de novembre de 2018 s'aprova un protocol autonòmic per a la lluita contra el tràfic de dones i de nines amb fins d'explotació sexual, 2,8 milions d'euros, això és una cosa inèdita, no només en aquesta comunitat sinó a la resta d'Espanya. Sra. Santiago, d'aquí surt precisament el protocol d'abusos sexuals que estaria bé que pogués comentar.

Vostè ha detallat la quantitat de professionals que s'han sumat aquesta legislatura, 53 professionals més, 49 per a l'atenció educativa, 2 psicòlegs, i alguns ridiculitzen que s'hagin posat sistemes d'incendis, probablement com que acaben d'arribar a la política desconeguin que precisament un menor va morir calcinat a un centre perquè no hi havia els sistemes de detecció, i això, que sembla com a una anècdota o ha estat objecte de ridiculització per a mi és molt important per evitar que això pugui passar en el futur.

Podria vostè quantificar l'evolució dels recursos que s'han posat durant aquests anys per aquests joves?

Ja per acabar, dir que, per part del Grup Parlamentari Socialista, tindrà la nostra plena col·laboració per abordar els debats d'una manera seriosa i constructiva, que repensem i reforcem tot el que estigui al nostre abast per evitar posar els menors en risc, els protocols reforçar-los, la coordinació interinstitucional...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cano, ha d'acabar, per favor.

LA SRA. CANO I JUAN:

... i posar els mitjans necessaris per fer aquesta feina de manera conjunta i sobretot fomentar el canvi cultural i educatiu en les relacions socials, sexuals, afectives per prevenir els delictes i els abusos...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sra. Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

... i les violacions. I aquí necessitam més educació a les aules, precisament el que alguns volen vetar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cano. Ara correspon contestar a la consellera d'Afers Socials i Esports, i correspon demanar-li si vol contestar de manera individual o de forma global.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president. Atès que he de contestar moltes coses, m'estim més fer-ho de forma individual.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, doncs, contestarà individualment. Com tots vostès saben la consellera disposa de deu minuts per a cada intervinent, hi haurà una rèplica de cinc minuts del grup i una contrarèplica de la consellera de cinc minuts. Per tant, el debat és grup parlamentari a grup parlamentari.

Té la paraula la Sra. Consellera, i ara ens trobam en el torn, per entendre'ns, del Partit Popular.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president. Tot i que contestaré a tots els grups, n'hi ha alguns que han mesclat temes.

Jo entenc el grup del Partit Popular que vulgui confondre la ciutadania, que vulgui confondre els mitjans de comunicació, que Benestar Social és competència del Govern, però s'haurien de llegir l'Estatut, l'article 61, on diu que els consells insulars són les institucions de govern de cada una de les Illes i exerceixen el govern, l'administració i la representació de les illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. Els consells insulars gaudeixen d'autonomia en la gestió dels seus interessos d'acord amb la Constitució i aquest Estatut. I a l'article 70, que parla de competències pròpies, parla que la competència pròpia és la tutela, l'acolliment i l'adopció de menors, entre altres. Per tant, vostès amb aquesta confusió que volen ficar al Govern i a mi, a la consellera, en temes de tutela jo no hi entraré perquè no tenc les competències.

No tenir les competències de tutela significa que jo no tenc accés als expedients de tutela, significa que jo no puc donar cap instrucció a cap funcionari ni a cap treballador del sistema de tutela; significa que jo no puc prendre decisions en la presa de decisions d'aquest sistema de tutela; significa que jo no puc envair les competències del consell, que no les puc supervisar, que no els puc dirigir, que no puc controlar els consells, són entitats pròpies. Per tant, no parlaré del tema de

protecció de menors perquè no és competència del Govern i no puc parlar d'aquest tema perquè no tenc accés ni autoritat administrativa per tenir accés a tots els expedients de tutela, del sistema de tutela, no tenc autoritat administrativa per poder tenir accés a tot això.

Vull recordar que tot això ja està transferit des de l'any 97, no és una transferència recent, està transferit des de l'any 97.

Quines competències tenim nosaltres com a Govern en temes de les competències pròpies del consell? Tres: coordinació, com s'ha començat per allà, formació i estadística. Què hem fet dins d'aquestes competències? Em situo a l'any 2015, juny de 2015, o juliol de 2015 que nosaltres ens incorporam: uns tècnics del sistema de la nostra direcció, de la Direcció d'Infància i Família, ens posa en atenció que l'explotació sexual infantil els darrers cinc anys, Sra. Durán, ha pujat de forma considerable, els darrers cinc anys, a l'any 2015. Demanam, què s'ha fet? Contestació del tècnic: res. Diem, com que res? Hi ha un protocol a l'any 2010 d'abusos sexuals. Contestació dels tècnics: durant aquests quatre anys no s'ha fet res, aquest protocol s'ha ficat a un calaix.

Però si hi havia reunions tècniques! Les reunions tècniques eren zero de pressupost, Sra. Durán. No s'ha fet cap reunió tècnica, contestant al Sr. Font, del 2015, del 2010 o del 2011 al 2015 zero reunions tècniques, pressupost zero. Zero. Això és la seva responsabilitat, això és la responsabilitat d'aquesta consellera també de govern, zero reunions tècniques entre els tècnics, els consellers, els consellers... era Educació, estava a Educació ella també, va ser a Educació. Dins del protocol d'abusos sexuals hi havia el tema d'educació. No, jo he escoltat...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... jo he escoltat moltes coses...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riera, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

..., jo he escoltat moltes coses.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riera, per favor. Sra. Riera, no té l'ús de la paraula, Sra. Riera.

LASRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

El protocol d'abusos sexuals infantil, -vostè em demana, jo contest, és vostè que m'ha demanat la compareixença, jo m'he centrat en la compareixença en el que vostè m'ha passat per escrit; contestant al senyor de VOX, per què he parlat del

que hem fet en els centres? Perquè és el tema de la compareixença.

Però vostè em demana què hem fet en temes d'explotació sexual, que no està a la compareixença escrita, jo li contest i li contest l'històric, per suposat, o es creu que l'explotació sexual s'ha posat ara de juny de 2019 fins ara, fins a gener de 2020? No siguem ignorants. Zero reunions, el protocol a un calaix.

Què fem, què fem davant d'això? Hem d'actuar. Com començam a actuar? Convocant tots els implicats de la nostra comunitat autònoma: consells, Conselleria d'Educació, Conselleria de Sanitat, policia nacional, policia municipal, Guàrdia Civil i Govern, per primera vegada en aquesta comunitat autònoma, les dades les teníeu des de l'any 2011 a l'any 2015, no s'ha convocat aquesta reunió. Tenim aquesta reunió, a aquestes reunions que es fan durant un any i es fan periòdicament es decideixen dues coses: un protocol específic i formació permanent, i això és la nostra responsabilitat i la fem. Això és la feina que hem treballat des de la coordinació, des de la formació i des de les estadístiques, i començam a treballar en aquest tema.

Qui intervé, que algú m'ho ha demanat? En aquesta elaboració del protocol intervé la Fiscalia de Menors, jutjat, Institut de Medicina Legal, l'Oficina d'Assistència a les Víctimes, EMUME, UFAM, Servei de Protecció dels Menors dels quatre consells, la UBASI, el SIF, la UTASI, el programa Atura't, els professionals sanitaris, pediatres, etc, i col·laboradors d'ONG. I aconseguim, per primera vegada a la nostra comunitat autònoma, que hi hagi un protocol d'actuacions perquè començava a ser greu.

I què fem? I per què la nostra comunitat autònoma ha destapat tot això, perquè existeix a les altres comunitats autònomes, per què hem destapat això, Sra. Durán? Perquè el RUMI, que és estatal, el RUMI, el Registre Unificat de Maltractament Infantil, té quatre ítems: maltractament físic, negligència, maltractament psicològic i abús sexual -abús sexual-, sense especificar l'explotació sexual i sense especificar la tracta. Una de les accions d'aquest protocol és que som la primera comunitat autònoma, Sra. Durán, que en el RUMI s'especifica a observacions, perquè l'Estat encara no ho ha modificat, que dels abusos expliquin què és explotació i què és tracta. Això és ocultació, Sra. Durán? Això és ignorància per part seva. Això és ocultació? Cap ocultació. Posam un punt a un RUMI estatal que posi a observacions perquè es pugui explicar que hi ha una explotació infantil a la nostra comunitat autònoma, com hi ha a la resta de comunitats autònomes.

I em sembla molt bé el seu nivell d'exigència, però també haurà d'exigir el mateix als seus companys del PP a Múrcia, a Madrid i a Andalusia i on governin quan un menor s'escapi, quan un menor del sistema judicial s'escapi i faci un delictes, també li demanarà la dimissió? Perquè aquest nivell d'exigència supòs que serà per a tothom. No, li deman, aquest nivell d'exigència.

ESI, la primera comunitat autònoma que a un protocol de l'Estat posam a observació que això és ESI. Existeix a altres comunitats autònomes? Sí senyor, experts, que nosaltres estam en contacte amb experts ens diuen que, efectivament, existeix a altres comunitats autònomes.

Nins, contestant una altra pregunta, no traslladats d'Es Pinaret sinó per protegir a aquests nins que estaven molt enganxats a les xarxes es traslladen a altres comunitats autònomes tornen a venir, perquè no és un sistema de bona protecció, a través d'altres xarxes de les comunitats autònomes on també hi ha explotació d'ESI. Li digui xarxa o li digui organització. Per tant, hem estat fent la nostra feina que ens correspon com a govern.

Em parla de transparència, Sra. Durán, transparència. Primer, ESI, per primera vegada, sota la nostra responsabilitat, ho fem, la primera comunitat autònoma. A mi em vénen uns periodistes d'uns mitjans de comunicació i em diuen: hem sentit, hi ha rumors que en el centre socioeducatiu de justícia juvenil s'han produït contactes sexuals. Jo hagués pogut dir que no, hagués pogut dir: bé, hi ha un cas. Vaig ser absolutament transparent, vaig explicar els cinc casos.

A més a més, després de... -ah, no, vostè fa així, doncs ara li explicaré el que va fer el PP; va fer així, ara li explicaré el que va fer el PP, a veure si també fa així. A més a més, davant la demanda d'altres mitjans de comunicació, faig l'endemà una roda de premsa i explico aquest tema, i em sotmet a les preguntes que em fan, no em pos un plasma, em sotmet a les preguntes que em fan els mitjans de comunicació, sabent que després em demanarien en aquella mateixa roda de premsa per temes d'explotació, i parl també d'explotació perquè m'ho demanen els periodistes. Ocultació? Transparència? Quina? Màxima absoluta: em sotmet a les preguntes d'això. Vostès em demanen venir aquí i jo veng aquí, el mateix dia que el Parlament em reclama, no he posat cap entrebanc. On hi ha ocultació, on hi ha falta de transparència? És clar que hem vengut.

Hem fet per tant el RUMI.

Formació, que és una altra de les nostres competències. Hem format durant aquests quatre anys 2.270 professionals, externs a la nostra formació, externs a la nostra competència: de maltractament, de tracta, d'ESI, d'un servei de valoració que es diu Valor, d'Atura't, i hem fet cada any unes 2.000 hores de formació dins els nostres mateixos centres. Per tant, coordinació, tenim un protocol d'actuació de casos d'abús sexual infantil i explotació sexual infantil a les Illes Balears. Demani als seus responsables del Partit Popular on governen a veure si el tenen, demani-ho, Sra. Durán, és clar, demani-ho! Perquè vostès fins ara han parlat molt, durant tots aquests dies que parlen d'aquest tema no han donat cap solució, cap ni una solució, no han fet cap proposta, no han fet cap proposta. A més a més han xerrat, han xerrat i han xerrat, però el Partit Popular s'ha caracteritzat per una cosa, que a mi sí també em preocupa: que no s'ha ficat amb els explotadors i els abusadors, cap referència durant aquests quinze dies que tenen als abusadors i als explotadors. Això sí que és falta de

sensibilitat, Sra. Durán. Nosaltres som sensibles, som empàtics i, a més, actuam en conseqüència.

En el centre Es Pinaret i en el centre Es Fusteret, perquè els quedi clar, no es detecten aquests nins, no es detecten en el centre d'Es Fusteret i en el centre d'Es Pinaret, els explotadors no perden temps anant a un centre tancat, no són beneïts; on van?, van a llocs oberts!

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Santiago, hauria d'acabar.

LASRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa Santiago i Rodríguez):

Bé, idò continuaré amb l'altre. Com que ja he dit moltes coses...

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, moltes gràcies.

LASRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Ara correspon la rèplica per part del Partit Popular. Té la paraula la Sra. Durán, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, només la veig indignada, només la veig preocupada pels més febles quan és a l'oposició. Només la veig indignada quan segueix atacant l'oposició, vostè no creu que aquestes 16 nines mereixen que vostè assumeixi la seva responsabilitat.

Vostè parla de protocols, i els protocols són allà, i no han fallat els protocols, ha fallat vostè, que, coneixent aquests fets, quan es crea -i ho torn repetir- una mesa de coordinació entre la Direcció General de Menors, de la seva competència, perquè vostè ha perdut devers tres minuts parlant de competències; no sé com no li fa vergonya!, no sé com no li fa vergonya, sincerament li ho dic. Perquè a més jo a vostè l'he vista indignada, l'he vista, no l'he vista indignada pensant en aquestes nines; 16 casos, no ho sabia ningú, nosaltres no ho sabíem. No ho ha destapat la conselleria, ho ha destapat la premsa, i es va destapar per mor d'una violació, ho torn repetir, de dia 24, d'acord? I varen trametre una nota de premsa perquè la premsa parlava massa, eh?

Sra. Consellera, no és el mateix, no és el mateix ser competent, ser una persona competent, que no tenir competències, no ho confongui.

Jo li demanaria si vostès dorm els vespres, perquè és que la gent de Mallorca estam no només indignats, estam preocupats, estam escandalitzats, estam trasbalsats, perquè vostè diu que hem de posar el focus en el delictes; és clar que s'ha de posar el focus en el delictes, és clar que sí, però tenim les víctimes, els culpables del delictes, i tenim els responsables polítics, responsables polítics que tenien la cura, tenien l'obligació de la protecció d'aquestes nines. Si hi havia reunions bimensuals amb la Direcció General de Menors, si tenim una Oficina del Defensor dels Drets dels Menors, si tenim els protocols, com vostè diu, si tenim les actuacions marcades pel ministeri per a la detecció i l'atenció a les víctimes de la tracta d'éssers humans, si nosaltres aquí en el Parlament hem presentat una proposta sobre la tracta, vostè sap què diu la Interpol sobre la tracta de persones, la tracta de nines? *“Existen muchas formas de trata, aunque un aspecto consistente siempre es el abuso de la vulnerabilidad inherente de las víctimas”*. No hi ha cap nina més vulnerable que les nines que estaven a protecció, que les nines que estaven tutelades, i vostè va mirar cap a un altre costat.

És clar! les competències!, vostè m'ha tret les competències, tot d'una treu les competències. No, no, no, no, no! Vostè és la màxima responsable d'Es Pinaret i d'Es Fusteret. Dins Es Fusteret -vostè ho sap- també hi ha nines, hi ha nines, que han estat víctimes d'explotació sexual. Vostè n'és totalment coneixedora.

Vostè sap que ara, la setmana passada, els educadors varen dir que aquesta situació s'havia agreujat i s'havia cronificat des de l'any 2016. Vostè ho sap! Per què s'excusa, es posal'escut, es parapeta darrere un escut de competències? Escolti, li ho torn repetir: vostè dorm els vespres? Respongui'm honestament, perquè jo a vostè l'he vista fer intervencions molt dures, l'he vist quasi quasi plorar perquè es posava a la pell dels afectats. Vostè digui'm si aquests casos, si vostè fos aquí i jo fos allà, si aquests casos fossin del Partit Popular què ens hagués dit. Com a poc, ja li ho dic jo, còmplices, còmplices de l'explotació sexual, còmplices de violacions; vostè ens ho hagués dit, com a poc, com a poc. Jo no ho faré mai.

He intentat fer una intervenció responsable, li puc assegurar que me l'he preparada ben preparada, i aquesta meravellosa llei, de la qual vostè n'està orgullosa i nosaltres hi vàrem donar suport, que és la Llei 9/2019, en el seu article 35, que és “Dret a la prevenció i a la protecció contra la violència”, just per aquest article vostè havia d'haver actuat molt més, havia d'haver mogut cel i terra! Perquè, li ho torn repetir, no són els protocols, no són les lleis, no són les meses de coordinació, és vostè i el president/presidenta de l'IMAS! Però què passa? Que tenim una presidenta de l'IMAS la passada legislatura que era de MÉS, un vicepresident primer que és el president actual que és del PSOE, el director general de Menors que era de Podemos; ara tornam a tenir el mateix: el president de l'IMAS és del PSOE, vostè, que és la consellera, és de MÉS... Pim pam, pim pam, pim pam! No! Vostè és la responsable política màxima del benestar dels menors d'aquesta comunitat autònoma, i el senyor president de..., el Sr. Javier de Juan, que s'amaga i no vol venir aquí

dijous, perquè havia de venir dijous horabaixa, perquè la Sra. Silvia Cano va telefonar al Sr. Antoni Costa que vendria dijous horabaixa, s'amaga i es parapeta també en el consell insular per no assumir la seva responsabilitat.

I ara la Sra. Francina Armengol, ara, que ha estat callada molt de temps, diu que hem de menester més recursos, quan vostè dia 21 de gener...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán...

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

... va reconèixer que no era un tema de recursos.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, hauria d'acabar.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Sí, vaig acabant. Vaig acabant.

EL SR. PRESIDENT:

No, ha d'acabar, ha d'acabar.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Vaig acabant, sí, vaig acabant.

EL SR. PRESIDENT:

Ha d'acabar.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Vostè, Sra. Consellera, està políticament liquidada, a vostè, Sra. Consellera, tota la vida la perseguiran aquests casos, perquè si vostè coneixia..., parlam de 16 nines, reconegudes! Tant de bo no n'hi hagi més, però sembla ser que la setmana passada va tornar haver-hi explotació d'una nina. La vull veure indignada per aquestes nines, no tirant pilotes fora...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, acabi o li hauré de retirar la paraula.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

No la veig... I em torna a parlar del que passava. No, ara. Sra. Consellera, ha estat...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, queda sense la paraula, ho sent molt.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Gràcies, Sr. President.

LA SRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Sra. Durán, jo el que vull...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, un moment, si em permet, li he de donar la paraula.

Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies, Sr. President. Sra. Durán, jo don explicacions al Parlament i el Parlament no és només vostè, el Parlament són molts de diputats, i aquí hi ha hagut una situació que tot aquest tipus d'explotació sexual infantil es produeix de forma massiva, segons els tècnics, no segons els polítics, segons els tècnics, des de l'any 2010. I durant quatre anys a aquesta comunitat autònoma no s'ha fet res, des del 2011 al 2015, i a partir del 2015...

(Se sent de fons la Sra. Durán i Cladera que diu: "això no és ver")

..., bé, doncs, en el seu torn de rèplica m'hagués pogut replicar i l'ha utilitzat per dir generalitats i no per contestar el que jo precisament li he dit a vostè perquè em pogués replicar i no he aprofitat...

(Se sent de fons la Sra. Durán i Cladera que diu: "no és ver i ho sap")

... i no he aprofitat un altre parlamentari. Vostè no ha contestat.

Inoaltres des del 2015 treballam, que no informem cada vegada que es fan protocols, que es fan reunions amb policia, que es fan reunions amb Fiscalia no significa que la feina no es faci, no significa que la feina no es faci. Vostè ha entès que nosaltres som la primera comunitat autònoma que té registrada l'explotació sexual infantil en aquesta comunitat autònoma? Per què? Perquè hi hagut uns polítics que s'ho han pres seriosament, que som la primera comunitat autònoma on hi ha un protocol, que es poden detectar aquests casos perquè hi ha un protocol; que jo no li puc parlar de les competències de protecció de menors perquè no tenc informació, vostè ho pot entendre?

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Perdoni. Nosaltres a l'any 2015, i segueix informant, a l'any 2015, atesa la situació, enviam el primer informe a Fiscalia explicant els nins que es troben en explotació sexual

infantil a la nostra comunitat autònoma, que li tornam a enviar el gener de 2016, que dia..., perquè estam sobre aquests temes, ens preocupam...

(Se sent una veu de fons que diu: "sí")

... perquè estam sobre aquest tema ens preocupam que la instrucció de l'any 2009 a l'any 2017 a la Secretaria d'Estat de seguretat sobre actuació policial de la desaparició de menors d'edat i altres desaparicions d'alt risc i altres desaparicions d'alt risc, la Secretaria d'Estat considera que les menors fugades del centre no són prioritàries, i l'any 2016 li demanam a l'Estat que canviï aquesta instrucció, i no ho fa; que l'any 2017, abans que s'aprovàs el protocol enviam el darrer informe a Fiscalia en temes d'explotació sexual infantil. Com em diu que no (...)?

No n'hi ha 16, senyora, jo aquestes 16 no les conec, no són al sistema judicial, no són al sistema judicial, jo no sé els noms d'aquestes nines, jo no sé els expedients d'aquestes nines.

M'indigna? És clar que m'indigna que hi hagi aquesta situació, m'indigna que hi hagi adults que cerquin aquestes nines, m'indigna el nivell de sexualitat dels adults, m'indigna tot això, i tan que m'indigna! I per això he fet feina, Sra. Durán, i per això tenim un protocol, i per això tenim l'ESI, i per això tenim gent formada, i per això els professionals són més sensibles i no callen i denuncien, i per això el fiscal té més informació.

Jo no sé, vostè em pot posar tots els números, jo no sé quines són aquestes 16 nines, jo no tenc expedient d'aquestes 16 nines, per tant, vostè em pot posar aquest..., però jo no puc parlar d'aquestes 16 nines, Sra. Durán.

El que contestava, que els explotadors no s'entretenen en Es Pinaret i en Es Fusteret que són nines protegides perquè estan més tancades. On van? On hi ha aquestes menors que estan a sistemes oberts, van als bars, van als instituts, van a les discoteques, i les nines de protecció de menors són nines més vulnerables, materialment, pels recursos materials, i emocionalment. Per tant, són molt més captables.

Hem treballat amb aquestes xarxes i hem col·laborat amb la policia nacional i la policia nacional ha pogut desmuntar pisos gràcies a la informació d'aquestes 16 nines i altres nines. Aquestes nines, des del 2011 o des del 2010 estan en aquesta situació, Sra. Durán.

Per tant, jo no accept que nosaltres no haguem fet feina, no puc acceptar això, hem fet feina des del primer moment des de les nostres responsabilitats.

El tema del Defensor del Menor, que era un altre tema que vostè em va passar, això no li interessa, però el tema del Defensor del Menor de l'Estat, vostè fa referència a un informe del Defensor del Menor, jo li passaré la contestació del Defensor del Menor en la qual reconeix que la metodologia és absolutament inadequada. Esper que doni instruccions el seu company que tregui..., no, t'ho dic perquè

m'escolti, perquè em demana preguntes i després s'entreté. Li passaré el reconeixement del Defensor del Poble que reconeix que aquest informe, on compara comunitats autònomes, està mal dissenyat metodològicament, perquè nosaltres, efectivament, consideràvem que estava mal dissenyat metodològicament i li vàrem passar.

Sra. Durán, hem fet la feina que podíem fer, podíem millorar-la? Sens dubte; què l'hem de millorar? Sense cap dubte. Un protocol no és un document estanc, un protocol és un document que es qüestiona cada vegada, que es comenta cada vegada, que es millora cada vegada, igual que el protocol de Sanitat. El protocol de Sanitat de com es detecta l'hepatitis C fa cinc anys no és el mateix que ara. Per tant, un protocol és un protocol viu i ens reunim periòdicament amb els consells insulars, amb Mallorca, amb Menorca, amb Eivissa i amb Formentera per millorar aquest protocol, miram cada cas de cada nina, miram com s'ha intervengut, com es pot millorar, quina pràctica ha estat millor i no ha estat millor, Sra. Durán.

Desgraciadament, per molt de protocols que tinguem...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, hauria d'acabar. Gràcies.

Una vegada acabat el torn del Partit Popular, passam al torn del Grup Parlamentari Unidas Podemos. Començam amb una intervenció de la consellera fins a un temps màxim de deu minuts. Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies. En relació amb les peticions que ha fet Podem, crec que ja les he contestades a través també de contestar a la Sra. Durán. Els participants del protocol varen pertànyer a tots els òrgans judicials, Fiscalia de Menors, jutjats, l'Institut de Medicina Legal, l'Oficina de l'Assistència a les Víctimes, els cossos i forces de seguretat, l'EMUME i la UFA, els serveis de protecció de menors dels quatre consells i diferents unitats especialitzades que existeixen, i vàrem poder arribar a elaborar un protocol que és de la fase de detecció i notificació, la fase de valoració i d'investigació, la fase de tractament de les víctimes i la fase del seu seguiment. És un protocol complex, està penjat, és un protocol complex perquè hi participam la Conselleria de Serveis Socials, la Conselleria de Sanitat, la Conselleria d'Educació, participen també totes aquestes forces de seguretat. Aquí s'estableix com tractar tots aquests casos de forma igualitària a la nostra comunitat autònoma, quins són els recursos i quina és una mica tota la xarxa.

Una de les coses interessants d'aquest protocol és que ens obligam a fer aquesta diferència entre abús sexual i explotació sexual, l'única comunitat autònoma, i a més només en vies de sospita; no és necessari que estiguin valorades les nines com a nines abusadores o explotades sexualment sinó que quan hi ha sospites ja s'emmarca dins d'aquest protocol perquè

s'encenguin totes les alarmes i es reactivi de forma absolutament ràpida.

Vostè em demana per un cas del 2014. Miri, nosaltres quan a l'octubre o novembre del 2015 parlem amb tots els nostres educadors dels centres i ens informen que hi ha hagut casos on hi ha hagut una permissivitat de conductes sexuals i que la direcció i la conselleria estaven informades i no s'havia fet res, s'encenen totes les alarmes i començam a indagar.

Hi ha hagut dos casos anteriors a 2014, un una relació..., es va mantenir, i reconeguda per l'educadora i reconeguda per l'intern, una relació sentimental d'un intern que estava intern, vull dir, que no tenia cap tipus de sortides, que es va mantenir com a mínim durant un any i mig i que varen mantenir relacions sexual en el centre d'Es Pinaret. Quan el Partit Popular, la direcció del Partit Popular en vatenir coneixement no va obrir cap tipus d'instrucció, només va fer una nota interna on en aquesta reconeguda, es parla amb aquesta educadora, l'educadora ho reconeix, es penedeix, però en lloc d'acomiar-la el que fa és traslladar-la a un centre que jo he de dir que quan hi ha una vacant a aquest centre pràcticament tots els educadors hi volen..., sol·liciten trasllat; quasi quasi va ser un premi.

Quin missatge donen a aquests nins que estan en els centres, estan protegits, quan diem que això dins del propi centre es consent, es detecta i no es fa res? Això són missatges que calen, no? Dones, això va fer la responsable del Partit Popular que avui es mostra tan indignada. Es varen tolerar relacions sexuals conegudes dins Es Pinaret i quan això es detectat, en lloc d'acomiar aquesta educadora se la trasllada a un centre que és quasi com a un premi.

Un altre pic una altra educadora va tornar amb un grup de nins, després d'haver penjat a Instagram, crec, o a una altra xarxa social, tota una sèrie de fotografies amb poses de caràcter eròtic. A aquesta educadora tampoc no se li obre un expedient, es fa una instrucció, i també a aquesta se la castiga amb no sé si són 60 o 90 dies sense sou.

El missatge nostre és absolutament contundent, diferent. És a dir, no es poden consentir, perquè aquests nins són altament vulnerables i, efectivament, si tu en un centre educatiu no poses límits clars i confons amb les conductes, a aquests nins els fas més vulnerables. Per tant la diferència entre la contundència amb què vàrem actuar nosaltres i la contundència amb què ha actuat el Partit Popular, que ara reclama tant, que no va activar el protocol de maltractaments infantils, que no va fer un protocol específic quan tenia dades suficients per fer-lo, i a més dins els centres de protecció de menors, dins els centres de protecció de justícia juvenil, que sí que tenia competències com en tenim nosaltres, no va actuar, al nostre entendre, educadament.

Vostè també m'ha demanat pel no retorn. Aquí hi ha de fet dues figures: una és la figura de les fugues, que la figura de les fugues es denuncia immediatament, es denuncia immediatament a Policia Nacional o a Guàrdia Civil, depenent de la ubicació del centre, i s'informa a Fiscalia. En el no

retorn hi ha més o manco una espera de tres hores per si és un tema que arriba tard el menor; normalment a les tres o quatre hores s'informa a Fiscalia i també es posa la denúncia a la Policia Nacional. Per això m'estranya, Sr. Font, que vostè digui que hi hagués dos menors, dos implicats interns d'Es Pinaret, perquè teòricament tots els implicats en aquesta violació, que he utilitzat aquest terme, violació, no li he volgut llevar la força que tenia, han estat... han declarat davant el jutge, i han declarat davant Policia Nacional, i totes les nostres denúncies de no retorn són a la Policia Nacional. Si s'hagués detectat que un d'aquests nins, que nosaltres no tenim detectats, era un no retorn ens l'haguessin duit a Es Pinaret; per això m'estranya que vostè digui que n'hi ha dos. Nosaltres sabem d'un que és major d'edat, i de l'altre, si fos un no retorn que puguem tenir, està denunciat a la Policia Nacional. La Policia Nacional té el nom, i quan l'interroga, o el jutge, ha de veure que aquest nin és un no retorn, que havia de ser a Es Pinaret, i no ens el torna, no ens ha tornat cap nin en aquesta situació. I el jove, que és un jove de 19 anys, no li vull llevar la responsabilitat que pugui tenir per l'edat, torna voluntàriament. Per tant a nosaltres ens estranya.

Coincidesc amb la valoració que vostè fa, això és un problema social que tenim, que el tenim molt incrustat, que el tenim des de fa anys. Ara què ens està passant? Ens passa ara que a través de totes les xarxes socials, que a través d'internet, que a través dels telèfons mòbils, és molt més fàcil captar nines, és molt més fàcil captar menors, és molt més fàcil que s'organitzin entre elles per anar d'una banda a l'altra, i tenim aquesta situació, i ens hem d'adaptar a això.

I a nosaltres ens reclamem -ho he sentit a diversos diputats- que perseguim el delicte. Serveis Socials seguint el delicte? No és responsabilitat de Serveis Socials perseguir el delicte. Qui ha de perseguir el delicte? Les forces de seguretat, i les forces de seguretat encara tenen, des de l'any 2009, 2017, dient que aquests nins..., que aquestes nines i aquests nins no són... no són prioritaris.

Què varem intentar nosaltres dins la coordinació? Perquè vostès veuran que aquí s'acaba amb la derivació a Fiscalia; quan nosaltres treballam entre Serveis Socials, Educació i Sanitat arribam a un acord de tractament: Policia Nacional, Guàrdia Civil i Fiscalia no es volen..., no es varen comprometre a què faran després, no han modificat aquesta ordre interna que tenen, i Fiscalia de moment no s'ha implicat a resoldre aquests casos. Hi va haver un acord verbal amb Policia Nacional que era que quan aquestes nines que nosaltres detectàssim des dels centres de protecció de menors s'haguessin fugat d'un centre de menors, i estiguessin..., diguem, valorades com a presumptes ESI o valorades com a presumptes..., o ja valorades definitivament com a explotació sexual infantil, hi donàssim prioritat. Això va ser l'acord verbal, però que no el varem poder posar en el protocol perquè aquí hi ha comunitat autònoma i per tant les conselleries som autònomes; en canvi ells han d'anar a l'Estat a treballar sobre aquests temes, han de tenir el permís de l'Estat. Hi va haver aquest acord verbal. Això en relació amb el que li puc comentar.

Per tant, tenim un problema social. I on ha de ser el debat i on ens han de veure absolutament unificats tots? En la persecució de la demanda, en la persecució del delicte, perquè des de Serveis Socials es podrà actuar millor o pitjor, podrem actuar amb més encert, ho podrem fer millor o ho podrem fer beníssim, això poden ser valoracions, però aquest problema ha existit des de fa anys i continuarà existint. Quines prioritats hem de fer? Efectivament, les més vulnerables, les que són als centres, les que estan detectades, i això és el que es fa, cada un des de les seves competències.

Jo vaig fer una declaracions i vaig dir que no és qüestió de competències, Sra. Durán, és qüestió de competències i de responsabilitat, i des de la nostra responsabilitat assumim la part de responsabilitat que tenim, però hem fet coses -no, zero no-, hem fet coses, i continuam fent, i les milloram, i vostè em fa una compareixença i ja té el diagnòstic: hem fet zero. Li he dit que hem fet un protocol, li he dit que hem fet reunions periòdiques, que hem coordinat totes les forces de seguretat, Fiscalia, i vostè això ho considera zero...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Idò (...) zero.

Que nosaltres tenim garanties que aquestes nines avui, demà, passat, tornaran fugir? Idò no tenim garanties, perquè els centres de protecció de menors són centres absolutament oberts, poden sortir per la porta, i l'educador no té autoritat per perseguir-les; perseguir una nina escapada, fugada, ha de ser de la Policia Nacional, la Guàrdia Civil, dependent del centre.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Ara correspon, en torn de rèplica, pel Grup Parlamentari Unidas Podemos, a la Sra. Mayor.

LA SRA. MAYOR I ABAD:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Consellera, per totes les explicacions que avui ha donat. Des del Grup Unidas Podem només volem reiterar la necessitat de produir un canvi social i global de tolerància zero enfront de l'explotació sexual de nens, nenes i adolescents, i només ho aconseguirem amb la total col·laboració de totes les institucions i amb els grups parlamentaris d'una manera serena, rigorosa i responsable.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies..., gràcies, Sra. Mayor.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sra. Durán, per favor... Gràcies.

En torn de contrarèplica té la paraula la Sra. Consellera.

LASRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

No..., d'acord amb vostè. Insistesc: a la meua primera exposició pública a una roda de premsa, que sortia per un altre tema, però em varen demanar això, crec que vaig enfocar molt el tema en, escolti, quin tipus d'adults tenim a la nostra comunitat autònoma que demanen aquest tipus de relacions sexuals, a la nostra comunitat autònoma, a l'Estat espanyol i a Europa.

Com deia la Sra. Durán, els temes d'abusos sexuals i d'explotació sexual cap a..., sobretot les nines, perquè el 95% són al·lotes, són joves, són nines, moltes d'elles, augmenta cada any. I des de Serveis Socials, quan s'ha detectat, les intentam protegir, però la competència de Serveis Socials no és perseguir el delicte, la competència de la seguretat ciutadana no és competència de Serveis Socials; ni en sabem ni tenim els recursos, ni tenim l'autoritat per poder-ho fer. Nosaltres no podem detenir un adult, encara que en aquell moment estigui amb una menor; el que hem de fer és cridar la policia, és que no tenim aquesta competència, no poden donar la responsabilitat a Serveis Socials. Posin l'enfocament on toca: què fa Fiscalia, què fan les forces de seguretat? Perquè aquesta informació la tenen; no posin només l'enfocament a Serveis Socials. A Serveis Socials tenim la responsabilitat que quan hi siguin atendre'ls el millor possible, protegir-les el millor possible.

I és clar que hi ha errades, i és clar que hem fallat, perquè aquestes nines han caigut en aquestes xarxes, per tant hem de millorar, però des de l'any 2015 a ara s'han fet coses. I és clar que hem de continuar pensant i continuar millorant. Igual que en la lluita contra la droga, quants de recursos, quants de milers de milions en recursos es posen contra la droga perquè no arribi als nostres joves i als nostres infants i hi continua arribant? Quants de recursos es posen contra aquesta xacra que és la violència masclista i continuen morint cada setmana dones? I això continuarà passant, continuarà havent-hi explotació sexual infantil, però hem de lluitar, cadascun des de les seves competències i demanant a cadascun les seves responsabilitats dins les seves competències, lluitar contínuament contra elles.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera, li he de fer una pregunta, si en algun moment vol fer un petit recés..., eh?

LA SRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, molt bé. Idò continuam, ara toca començar el torn amb el Grup Parlamentari Ciudadanos, per tant, té vostè ara la paraula una altra vegada, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies, crec que ja he contestat diverses coses, em centraré una mica en el que està pendent. Vostè em demana si nosaltres hem enviat l'informe a Fiscalia, idò ja li he contestat, a l'any 2015 el primer... relació de menors en situació d'explotació, a l'any 2016... a l'any 2016, juny de 2016 demanam a la Secretaria d'Estat de Seguretat que canviï, que canviï necessàriament, on s'especifica que aquests menors no són prioritaris per a la seva recerca, no ens varen contestar. De fet sabem que a l'any 2017 s'ha modificat aquesta instrucció, però el cas d'aquests menors continua igual.

I després finalment a l'any 2017 també tornam enviar al fiscal tota una relació de menors que estan en potencial explotació sexual o que ja estan valorats com a tal.

A partir del 2017, com que tenim un protocol, al qual vostès no donen massa importància, aquest protocol obliga que davant sospites o davant valoracions immediatament s'informi la Fiscalia i, per tant, des del 2017 estam obligats que es faci a Fiscalia. Per tant, té Fiscalia tota aquesta informació, conjuntament i individualment.

Vostè em demana: i què han fet? Bé, quan el fiscal té aquesta informació, i si vostè és advocat ho sabrà, si després ho eleva a nivell d'instrucció perquè s'investigui aquesta situació, és quan el Govern es pot personar, perquè vostè sabrà que en allò que nosaltres tenim competències, que és en el sistema de justícia juvenil, hem d'informar de tot al fiscal i el fiscal, que és el vetllador d'aquell menor, és qui decideix si ho pot enviar o no ho pot enviar a nivell d'investigació judicial. En el cas que el fiscal ho elevi a nivell d'investigació judicial, ens hi personam. Això és llei, i després el protocol que estam informant.

Jo ho vull posar en valor, perquè aquí sembla que les coses... la presa de decisió política no té valor, només hem de mirar els resultats. Som l'única comunitat autònoma que té un protocol i que reconeix que hi ha explotació sexual i que no ho amaga, que ho tenim... a l'observació, a l'observació d'aquest registre, que a totes les comunitats autònomes existeix aquesta explotació.

Si vostès volen fer una comissió d'investigació d'aquest tema, que podria ser absolutament interessant, seria interessant que fessin venir experts d'altres comunitats autònomes i els explicarien el que explic jo, perquè nosaltres sí que estam en contacte permanent amb aquests experts. El darrer estudi de 220 centres de protecció de menors, en la majoria d'aquests es produeixen fugues que acaben en explotació sexual infantil i són molts d'ells també on vostès governen: seran tan contundents també a demanar dimissions als responsables polítics d'això?

Jo crec que a un responsable polític se li pot demanar la dimissió quan ha detectat una cosa i no ha fet res. Nosaltres, en el cas d'Es Pinaret detectàrem i vàrem ser contundents perquè el missatge comença internament, no es pot consentir

que un adult es dirigeixi a un menor amb aquest to o amb aquestes conductes, perquè el menor ha de tenir un model educatiu de fora per poder dir que això no m'agrada, que això no està bé i, per tant, en el mateix centre educatiu hem de ser absolutament estrictes i això és el que han fet.

I després quan els tècnics ens diuen a l'any 2015 que hi ha hagut un creixement de l'explotació sexual infantil començam des de les nostres competències a posar en marxa mecanismes de detecció, de formació i de col·laboració amb la Fiscalia, que són les nostres competències. Nosaltres, insistisc, del sistema de protecció de menors no tenim autoritat administrativa per poder-hi accedir, és que jo no li puc donar una instrucció a un funcionari del sistema de protecció de menors perquè em dirà: i vostè qui és?. És que no estam en la presa de decisions polítiques, què hem de fer? El que ha dit el Sr. Font, coordinar, formar i informar.

Em xoca molt, i ho ha comentat tant VOX com Ciutadans, que posin en relleu la feina feta per la Sra. Xelo Huertas, la Sra. Xelo Huertas en aquell moment no parlava d'ESI, si no vostès revisin..., ESI és Explotació Sexual Infantil, vostès mirin la compareixença que va demanar la Sra. Huertas, i per això no va rebre el suport de determinats grups parlamentaris, qüestionava precisament els tècnics de menors, bàsicament deia que es falsejaven tuteles, va arribar a dir que a veure si es cobrava per fer tuteles, i per això no se li va donar suport, perquè va qüestionar; no el tema d'ESI, perquè no va demanar una investigació perquè ella hagués detectat ESI, no, perquè qüestionava la feina dels tècnics, pràcticament deia que es falsificaven les tuteles. Per això no va tenir aquest tipus de suport... dels representants.

I vostè em demana també: i què passa als centres? Jo els ho dic: als centres als quals nosaltres tenim competències que són els centres de justícia juvenil, què ens arriba? Ens arriben dos perfils de menors: uns que són els captadors i els abusadors i l'altre, les víctimes. De captadors i abusadors a l'any 2018, per dir-los-ho, o en data de gener, en tenim 6, 6 que tenen mesura judicial per captador... perquè ha estat un captador o ha estat un agressor.

Tenim un programa que es diu Atura't, que precisament va dirigit a menors o a joves que han tengut conductes sexuals agressives o han estat agressors sexuals, per intentar que no torni a repetir-se aquesta situació, en tenim 6 per mesures.

Durant aquests quatre anys hem incorporat un psicòleg més a l'Atura't. I després en aquest moment tenim quatre víctimes d'ESI que són al centre, al nostre centre, que són nines, són als nostres centres no perquè hagin estat víctimes, sinó perquè han comès delictes, que normalment els delictes pels quals hi són al·lotes són temes d'agressions filio-parentals, robatoris, agressions greus a altres persones.

Per tant, nosaltres..., és difícil que captin en aquests centres. En aquests quatre anys n'hem detectat una que va intentar una captació i ho vàrem detectar tot d'una, per què? Perquè són centres més tancats, perquè hi estàs 24 hores, perquè hem augmentat el personal amb més de 43

professionals que treballen directament amb el menor i per això ha estat més fàcil captar, però no vénen a captar als nostres centres, van als espais que estan més oberts.

Nosaltres també durant aquesta passada legislatura vàrem incorporar un psicòleg més a la UTASI, a la Unitat de Tractament d'Abusos Sexuals Infants, on alguna d'aquestes víctimes també hi van.

Per tant, nosaltres des de la nostra competència hem creat mesures per protegir-los, segurament s'han de millorar moltes d'aquestes, segurament hem de pensar altres programes i altres estratègies, però això els serveis socials si no és amb la col·laboració del sistema judicial que té l'obligació de perseguir el delictes i del sistema de policia, que té l'obligació o té la competència de la seguretat ciutadana, no serà viable. Des dels serveis socials no ho aturarem tot sols i coordinar-nos tots aquests serveis, també cregui'm, que sempre existiran.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Ara correspon la rèplica, pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Benalal.

EL SR. BENALAL I BENDRIHEM:

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Consellera, por desgracia en la respuesta que nos ha dado sólo ha respondido a lo que realmente quería oír la administración, pero deja un vacío importante en las respuestas que este diputado y su grupo parlamentario querían oír.

La demagogia política no és el *leit motiv* de Ciudadanos ni en este hemiciclo ni en nuestras actividades generales por lo cual trataré de ser lo más conciso posible en mi réplica.

Ante todo quiero dejar muy claro que en mi grupo hemos sido, somos y seremos muy rigurosos en el tratamiento de toda la información por tratarse de menores. Quiero dejar claro que hemos sido, somos y seremos contundentes con el Govern justamente por tratarse de menores.

Quiero también dejar claro que siempre seremos constructivos porque se exigen medidas inmediatas y que conciernen a los intereses superiores de los menores. En este sentido reitero que en primer lugar, y aunque me ha indicado, Sra. Consellera, que se ha añadido personal psicológico a los centros, se ha puesto de relieve una preocupante falta de medios humanos en los centros socio-educativos; habría efectivamente más de 50 plazas que necesitarían ser cubiertas entre Es Pinaret, Es Mussol i Es Fusteret.

Sra. Consellera, los servicios no pueden funcionar si no se dotan del personal profesional necesario. Desde 2015 se ha puesto de relieve que los anteriormente citados centros no cuentan con los recursos materiales y las infraestructuras necesarios para su funcionamiento normal. Sra. Consellera, los servicios no pueden funcionar si no se dotan los medios materiales y las infraestructuras necesarios.

Desde 2014 y hasta el pasado año se han abierto, como ya se ha dicho varias veces, por lo menos seis expedientes contra educadores por casos relacionados con abusos sexuales y similares, y se ha procedido a los despidos correspondientes. Sra. Consellera, los centros socio-educativos no pueden funcionar a la satisfacción de la justicia, de la sociedad y de los menores y sus familias si no se implantan los protocolos correctos.

Permítame antes de concluir, Sra. Consellera, decirle una vez más que lo sucedido y la situación se merecen dimisiones, pero también es verdad que el talante de su gobierno ha demostrado no estar a la altura de lo que debería ser, pero, por favor, dejen de mirar a otro lado. Ciudadanos estará impulsando una comisión de investigación, dada la falta de respuestas a las preguntas que aquí se le han hecho y a las que no se han contestado, así como a la táctica de baja política que en este parlamento se ha empleado hoy para evitar la convocatoria de una sesión extraordinaria de la Comisión de Asuntos Sociales, Derechos Humanos y Deportes con el fin de que el director del IMAS viniese a dar explicaciones.

Gracias, Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Benalal. Ara correspon la contrarèplica a la consellera per un temps de cinc minuts.

LASRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president. Un tema que m'ha quedat pendent. Vostè també demanava el tema de contractació. La contractació és un tema de legislació laboral, d'administració pública, i la Fundació Estel està subjecta a la legislació laboral estatal i autonòmica, no podem estar absolutament al marge d'això. I és cert que he dit diverses vegades, i ho he dit en comissió i ho he dit quan m'ho han demanat, que a vegades pens que el perfil dels educadors -i quan dic educadors no dic educadors socials, dic tot el personal que té una relació educativa amb menors- és a vegades massa jove, perquè tenim al·lots molt joves, de 25, 26 anys, amb una experiència vital determinada, enfront de joves de 18, 19, perquè tenim nins, joves de 18, 19, fins i tot de 17 anys, que tenen una experiència vital diferent, i per tant a vegades emocionalment hi ha moltes diferències. Però a mi no em deixen contractar persones amb edat; això és discriminació per edat i no m'ho permeten; de la mateixa manera que no em permeten contractar per un tema que a vegades crec que hi hauria d'haver parelles de caràcter més terapèutic, home-dona, i tampoc no m'ho permet la legislació actual.

Què és el que nosaltres detectam? Escolta, idò formem, perquè potser no arriben suficientment preparats per atendre aquests al·lots, que són complicats i que són molt vulnerables. 2.000 hores anuals de formació de mitjana, amb un pla de formació que es pacta cada dos anys i que anualment es revisa i es millora. Donat que nosaltres hem detectat aquesta falta a vegades de maduresa emocional i de preparació i formació en

el col·lectiu que treballa en els centres de justícia juvenil, varem crear l'especialista universitari, intervenció socioeducativa en l'àmbit de la justícia juvenil, perquè puguin participar, i els al·lots que vénen o les persones que venguin a fer feina a Es Pinaret, coneguin. Això no pot ser un requisit, perquè la llei laboral ens ho impedeix, però sí que pot ser..., li pot donar més punts, però no podem obligar a un requisit. Però sí que ens preocupa, i dins les nostres competències, insistesc, i dins les nostres possibilitats, crec que millorarem els centres.

No puc estar d'acord amb vostè que falti personal, eh? Tenim la ràtio més alta de tot l'Estat espanyol; tenim 1,21 tècnics per menor, la ràtio més alta de tot l'Estat, això vostès ho poden mirar. Insistesc: en quatre anys, 49 d'atenció educativa, hem contractat; dos psicòlegs més, un treballador més, un auxiliar d'infermeria més, més tot el que hem reforçat l'aparell administratiu, que no ho he comentat. Hem reduït a 35 hores, en tenien 37 i mitja imposades pel Partit Popular i hem posat 35 hores perquè sabem que és una situació d'estrès. Per tant no coincidesc amb vostè que sigui un tema de recursos. Què és?, és un tema que en el nostre sistema de justícia juvenil, en els nostres centres de justícia juvenil, tenim menors d'alta vulnerabilitat i complicats, on un jutge i un fiscal han decidit que no poden ser al carrer, que els hem de recloure i hi hem de treballar. I aquests al·lots tenen una mitjana de vuit mesos d'estada, no?, més o manco, vuit mesos d'estada. Si qualcú creu que amb vuit mesos d'estada podem canviar l'experiència vital d'aquests menors, si podem canviar la família, si podem canviar la seva estructura emocional, s'equivoca. Què podem fer? Podem actuar i molts d'ells..., perquè tinguin capacitat de reflexió, perquè tinguin capacitat d'elaborar i per intentar modificar conductes, però no els podem reconvertir. Això és, insistesc, una feina de tots.

Per tant compartesc amb vostè la seva preocupació. Tenim un problema social molt greu, molt greu; tenim una demanda creixent, una demanda creixent d'adults que volen nines... Ara els posaria un vídeo de l'any 2010, 2011 -no sé si el duc-, en què a una televisió de Madrid, la televisió pública de Madrid, hi ha una conversa, i si no després ho podem escoltar perquè no ho vull posar aquí, una conversa en què un professional de la comunicació explica..., és que em fa com a vergonya explicar-ho i tot, explica com li agraden les nines de 16, 17 anys, i dóna detalls. Aquest senyor continua, aquest senyor continua de tertulià, ningú no l'ha llevat. És contra això que hem de lluitar, és contra aquest tipus de perfil que hem de lluitar, és contra això que hem d'enviar un missatge comú de tolerància zero.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, hauria d'anar acabant.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa Santiago i Rodríguez):

Molt bé. Hem de centrar sobretot els recursos i l'esforç per combatre d'arrel aquest problema.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Començam ara el torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, i té vostè, consellera, ara deu minuts per contestar a aquest grup.

LASRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies. Amb MÉS per Mallorca estam d'acord amb la seva exposició, amb la seva valoració. Hi ha un pla autonòmic contra la tracta i l'explotació sexual infantil a la nostra comunitat autònoma, on intervien també pràcticament totes les administracions i totes les entitats que fan feina en aquest problema; és un pla que està aprovat de fa un any i del qual també hi ha reunions. Nosaltres vàrem participar d'aquest pla, també és una d'aquestes parts en què feim feina, i periòdicament hi ha aquestes reunions.

Es va celebrar, arran de tot el que ha sortit en aquests mitjans de comunicació, es va celebrar una reunió amb la intervenció de tots els membres del Pla autonòmic contra la tracta, i les entitats varen reconèixer la feina que havia fet el Govern en tots els seus sentits, les entitats, vull dir la gent que fa feina directament cada dia amb aquestes joves explotades, amb aquestes dones prostituïdes, amb aquestes dones tractades, va donar suport al Govern i va incidir que hem de continuar fent feina en aquest sentit, millorant sempre, com en sanitat o com en educació; (...), un protocol de l'hepatitis C no és vàlid el de fa deu anys; per què?, perquè milloren, perquè es coneixen noves pràctiques, perquè la situació canvia, perquè les estratègies de captació són diferents. Fa quinze anys eren els joves els que captaven les adolescents, ara resulta que són les mateixes adolescents les captadores. Ens hem de resituar davant aquesta situació, una captadora adolescent també és una víctima, perquè també és utilitzada. Per tant, hem de treballar sobre tot això, i això és adaptació permanent. És clar que hi ha un protocol i d'aquí a tres anys o d'aquí a dos anys tal vegada el canviarem, per què? Perquè tendrem nova informació, però hi ha la voluntat de canvi, estam pendents d'això.

Què més se'ns pot demanar? Que millorem, però no ens demanem -no ens demanem- que aquests casos no succeeixin perquè seguiran succeint perquè fa anys que succeeixen.

Crec que ja li he contestat, a l'any 2016 va ser a través del Defensor del Poble, -ai, perdoni-, del Menor d'aquell moment, varen ser coneixedors i ho llegiré textualment perquè... contestant a la seva pregunta: "*Determinación de la desaparición como alto riesgo*", i diu: "*Instrucción 1/2019 de la Secretaria de Estado de Seguridad sobre actuación policial ante la desaparición de menores de edad y otras desapariciones de alto riesgo. La desaparición de un menor de edad se presume siempre de alto riesgo con independencia de la presunta voluntariedad o no de la misma, únicamente pueden excluirse de esta regla general aquellos casos excepcionales en los que concurran circunstancias que hagan evidente la voluntariedad -la voluntariedad, això ho diu la Secretaria d'Estat- de la desaparición como las fugas de los centros de*

internamiento o de la acogida de menores u otras circunstancias análogas".

"Assumpte. Li enviam comunicació relativa a les fugues i desaparició dels menors i l'informam que des de l'Oficina del Defensor del Menor hem tengut coneixement d'això i que demanam que qualsevol fuga o desaparició d'una persona menor d'edat dels centres d'internament o d'acolliment sigui qualificada com a d'alt risc -ja no prioritària, com a d'alt risc-, per la qual cosa la implicació i diligència de les autoritats policials i d'altres organismes que intervien davant les fugues o desaparicions sigui força acurada en observança de l'interès superior del menor garantint els drets reconeguts a les persones menors d'edat per legislació", enviat el 13 de juny del 2016.

La contestació d'això és que a l'any 2017 aquest paràgraf continua. Serveis Socials no té competència en la persecució del delictes, Serveis Socials no té competència en la seguretat ciutadana, la té el sistema policial i el sistema judicial. Què col·labora? És clar que col·labora, i col·laboram. S'han desmuntat en aquesta comunitat autònoma pisos on aquestes menors es veien i s'han detingut pederastes i s'han detingut explotadors i tenim -ja ho he dit- nosaltres 6 menors que han estat captadors. Per tant, hi ha hagut... i hi ha comunicació, etc., però una de les coses que nosaltres demanarem de tot això -ja ho ha anunciat la presidenta- és uns majors recursos de la Fiscalia i de la Policia Nacional per a aquests tipus de delictes, i de la Fiscalia de Menors en concret.

El mateix fiscal de Menors..., i vostès ho poden veure, reconeix que varen posar un fiscal de Menors, però que com que no es va presentar ningú ara l'està utilitzant un altre, supòs que ho varen demanar, era perquè era insuficient i els expedients de Menors, tant tutelats, poden estar un any i busques, més d'un any en processos d'instrucció per falta de personal. Això també és important. Per tant, sí que demanarem aquest augment de recursos.

Crec que més o manco ja li he contestat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Ara correspon en torn de rèplica pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sra. Consellera per la resposta, creiem important aquesta reivindicació que no es consideri la fugida d'un centre com a voluntari, sinó que es pugui considerar d'alt risc i prioritari, crec que seria bo que al final això es reconegués a nivell de la Fiscalia o de Seguretat... o de l'Estat, no?, del ministeri.

De totes maneres des de MÉS per Mallorca nosaltres aquí lamentam moltes expressions que s'han sentit, que s'han escoltat, de la ridiculització de la feina que fa l'IBDona, de banalitzar aquesta feina d'igualtat de gènere amb intervencions

homòfobes i masclistes, des de MÉS per Mallorca lamentam que no es valori precisament que la lluita contra la igualtat de gènere, la lluita per la dona precisament és un dels eixos fonamentals per lluitar contra aquesta explotació sexual, siguin menors o no siguin menors, però en aquest cas parlam de menors. Per tant, reiteram aquesta... lamentar, no?, lamentam aquesta posició de grups i també que se sumin molts a aquesta demagògia mediàtica que el Partit Popular també ha iniciat, no?, però bé, és igual.

El que també veiem és que cap d'ells, jo crec que ja altres ho han dit, cap ha parlat del problema que causa la demanda, d'aquests abusadors usuaris d'aquesta explotació sexual, no els ho he sentit condemnar a cap de vosaltres, precisament aquestes persones, normalment homes, que precisament fan ús d'aquestes nines, a cap de vosaltres he sentit condemnar aquestes situacions, cap de vosaltres s'ha expressat en aquest sentit, i jo crec que és important saber què en pensau d'això. Perquè nosaltres sí que ho condemnam, precisament creiem que és una de les qüestions més importants que s'ha de fer, vull dir, conscienciar socialment tota la societat, que, precisament, a qui s'ha de penalitzar és a les persones que fan ús d'aquestes nines i d'aquests joves en explotació sexual. Per tant, creiem que seria convenient que es definissin i que precisament ho condemnassin.

Però no ens enganem, ja s'ha dit moltes vegades i ja s'ha dit aquí que no és una (...), vàrem sentir aquest mateix dia de Sant Sebastià 2020 que a Múrcia s'havia desmantellat una xarxa de prostitució precisament de menors, on hi havia si no mal... hi havia implicats taxistes, un guàrdia civil, empresaris, quatre advocats, o sigui que... pensam que tota aquesta gent és gent que consideram normal, però que està dins la nostra societat i que són aquests els que provoquen que aquesta situació continuï, que aquesta situació s'enquisti i que sigui molt mala d'aturar. Per tant, hem de fer un esforç -crec- entre tots i sobretot els que som elegits i som representants polítics precisament de condemnar aquestes pràctiques.

Des de MÉS per Mallorca només reiterar que ens sumam a donar les gràcies a la feina de tots els professionals i de les entitats a l'atenció de la infància, que fan feina precisament en l'atenció a la infància i adolescència, crec que és una feina molt dura, pensam, i que és de molta responsabilitat i, per tant, els reiteram el nostre suport.

També donam suport a aquesta sol·licitud que s'incrementin els recursos policials i de Fiscalia per investigar aquests fets que es denunciïn, perquè es denunciïn aquests fets, el que passa és que després, per motiu que no hi ha recursos o per altra qüestió, no hi ha recursos suficients i no s'investiga. Per tant, si s'han de reforçar, s'han de reforçar.

Per tant, aquesta..., perquè com ja s'ha dit, vull dir l'administració no té competències per fer investigació judicial, d'investigació policial per fer front a aquestes xarxes ni a aquestes situacions de delictes.

Són molts els menors que passen per aquestes situacions, tutelats o per reforma, per tant, hauríem d'intentar evitar

aquesta doble victimització en la seva exposició mediàtica en banalitzar aquesta situació. Crec que, d'això, n'hauríem de ser més conscients. No es tracta de no ser transparents i de no tractar els temes i no parlar-ne amb serietat, però aquest xou mediàtic i aquesta banalització creiem que fa un mal sobretot en pensar... tal vegada hi ha quasi 300 nins que passen per aquestes situacions, hi ha molts de joves que no han estat implicats en aquestes qüestions i que ara es trobaran que estan com a..., hem focalitzat el tema sobre ells i no sobre precisament en les persones que fan el delictes, sinó en les víctimes i per això crec que hauríem de fer un pensament.

Bé, crec que ha quedat clar que no hi ha cap actitud d'amagar res, ben al contrari, el que s'ha intentat i s'intenta i es continuarà intentant és trobar mesures per prevenir aquests fets i per posar fre a aquests fets.

Per tant, l'explotació sexual de menors no és un fet que hagi sortit d'un dia per l'altre, per tant, és important aquesta coordinació entre totes les institucions que en són competents, i, per tant, també veig positiu que la nostra comunitat sigui pionera en el fet que aquestes registres que a nivell estatal es fan duguin aquestes observacions de quins són abusos sexuals i quins no, perquè això és una forma també, diguem, de conèixer més els fets i, per tant, poder fer front a quin tipus de problema ens enfrontam.

I bé, reiterar això que he dit al començament, la lluita per la igualtat de gènere, el feminisme per a nosaltres és molt important precisament perquè també és una pota, és un eix fonamental per lluitar contra aquesta problemàtica.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Ara correspon la contrarèplica de la consellera per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president. Gràcies, senyora del Grup Parlamentari MÉS, nosaltres hi estam d'acord, vull dir, crec que el debat polític, el debat social, el debat dels mitjans de comunicació, tot i que han d'informar del que ha passat i no es pot ocultar, hem de començar a valorar si el debat s'ha de centrar ja, d'una vegada per totes, en els explotadors i els abusadors; hem de perseguir, hem d'enviar missatges que això no és tolerable, que quins tipus de senyors demanden, i dic senyors, perquè són homes la gran majoria, demanden, tant siguin nines o nins els explotadors, quin tipus de necessitats tenen aquestes persones per poder gaudir d'un sexe ple, això és el debat.

I quins mecanismes hem de tenir per detectar-los, des de la persecució del delictes i també des del treball que es pugui fer terapèuticament amb ells, aquest és el debat. Hi ha un creixement important, i totes les xarxes, internet, el mòbil, han facilitat moltíssim aquest tipus de contactes, ha facilitat moltíssim tot aquest tipus de relacions.

Abans es necessitava una organització més complicada i ara, amb un telèfon mòbil i una de les xarxes, sigui Instagram, sigui qualsevol altra, no em surt el nom, però qualsevol altra d'aquestes, l'organització és fàcil, connectar és fàcil, quedar és fàcil, canviar de lloc per si hi ha situacions de vigilància policial és fàcil. Per tant, ens trobam en una situació molt diferent de fa vint anys, en què les organitzacions eren més petites, que les organitzacions estaven més tancades, que tenien moltes mesures preventives perquè no es detectassin, a un mecanisme absolutament obert on és molt fàcil el canvi. I que, a més a més, un dels canvis més essencials per a mi, i és que hem de combatre, i per això treballam sobretot amb les víctimes que són les detectores, les captadores, treballam també amb elles. Normalment aquestes captadores han estat víctimes també, i les formes de captar són molt diverses; moltes de les nines que són captades, segons la informació que ens han donat als centres nostres, al principi ni en són conscients que entren en una explotació sexual, de vegades ho fan des del repte: a veure si ets capaç de lligar-te aquest paio que és allà i et donaré 20 euros si ho fas! Coses d'aquest tipus.

O fins i tot, de vegades, s'han gravat practicant relacions sexuals i amb l'amenaça que després, si no continuaven en aquesta xarxa d'explotació, (...) per les xarxes la seva relació sexual en determinades circumstàncies. Tot això és molt fàcil i (...) altres mecanismes.

I tot això ha estat informat a la Fiscalia, quan hem tengut dades ha estat informat a la policia nacional i, afortunadament, gràcies a la informació que han donat moltes d'aquestes nines s'han desmuntat pisos i s'han desmuntat organitzacions. Però és continuen organitzant, per què? Perquè hi ha demanda. I aquí és on hem d'anar amb tota la nostra energia i la nostra força, i el nostre debat social i el nostre missatge polític; és que ningú no ha parlat d'una forma massiva contra aquestes persones, es troben absolutament tranquil·les, com a mínim enviar-los un missatge polític i social que això a la nostra comunitat autònoma serà perseguit.

Hem de revisar tot el tema del Codi Penal, si és suficient el tema del Codi Penal en aquest tipus de delictes. Tot això és el debat que hauríem de tenir per evitar que la demanda es produeixi o que es redueixi, perquè si hi ha reducció de demanda hi haurà reducció d'oferta, però mentre la demanda continui i la demanda no sigui perseguida de forma sistemàtica n'hi haurà.

Una de les coses que nosaltres demanam i que demanarem, formalment, com a Govern, és que si hi ha un protocol entre civil, diguem, entre les conselleries, que es faci un protocol de seguretat i persecució específica d'aquest delicte, és clar que ho demanarem com a Govern a tota Espanya. Això és una solució que hagués pogut venir determinada per aquests grups parlamentaris que consideren que el protocol civil, el protocol que hem fet entre Educació, Sanitat i Serveis Social serveix de poc; doncs un protocol de seguretat, de les forces de seguretat per a la persecució específica d'aquest delicte, perquè tenim les nines detectades, les nines ens diuen el lloc on són, les nines ens diuen com es reuneixen; doncs, escolti, facem un protocol específic contra aquest delicte, per què no? Perquè

no és la primera comunitat autònoma que ho fem, per tant, també serà una de les demandes que farem.

I amb el seu discurs compartim les seves valoracions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Ara començam el torn de debat amb el Grup Parlamentari VOX-Actua Balears i per començar té la paraula la consellera per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies, Sr. President. Amb VOX puc compartir poquíssimes coses, una cosa que compartesc és que tota aquesta situació, tot això, efectivament, produeix nàusea, produeix indignació i produeix moltíssima ràbia, que a la nostra comunitat autònoma hi hagi nines sotmeses a aquesta situació, per suposat que fa tot això. I hem actuat..., hem actuat des de...

(*Remor de veus*)

... des de l'agost del 2015...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa Santiago i Rodríguez):

..., des de l'agost del 2015 actuam. Però vostè no confongui la població, nosaltres no tenim la competència de perseguir el delicte, ni tenim la competència de la seguretat ciutadana.

Hi ha un debat tècnic interessant sobre quin tipus de centres han de tenir aquestes menors, aquestes menors que es troben explotades sexualment, que les tenim detectades. Hi ha tècnics que consideren que hi ha d'haver serveis menys... no serveis tancats, perquè aquestes nines no han comès delicte, sinó serveis amb màxima seguretat o amb programes de màxima seguretat. Un programa de màxima seguretat pot ser un acompanyament permanent en aquestes nines, si estan detectades com a explotades sexualment, doncs al cinema, a les excursions que facin, etc., i altres tècnics consideren que no, que aquestes nines no han de tenir una situació especial perquè són les víctimes i no són les delinqüents. Per tant, això ens ho han determinat els tècnics què hem de fer, nosaltres hem estat absolutament oberts a aquesta situació.

Un dels canvis que es va fer, i vostè, que parla tant, i m'ho varen criticar les feministes, un grup de feministes, és la separació entre nins i nines, i ho vàrem fer des de la convicció que això era bo. És clar que prenem mesures, però totes aquestes mesures que prenem no resoldran el problema de la demanda, i mentre hi hagi demanda qui guany doblers amb aquesta demanda s'organitzarà, s'organitzarà.

Ion van? Van a les nines més vulnerables, emocionalment més vulnerables, les més fràgils emocionalment, les que tenen mancances materials, les que els sembla que són més fàcils. Aquests organitzadors o aquests explotadors miren contínuament les xarxes socials, si veuen una nina que penja una foto amb determinades postures o determinades poses van per ella, i aquesta nina, a més, explica a quin restaurant va a dinar, a quina discoteca balla, a quin institut va i la posa en perill, per això hem d'informar permanentment els centres que això passa, perquè hem de protegir les nostres nines. Per això és tan important el que vostès de vegades consideren que no és important, que és tota aquesta informació que als 14, als 13 anys pot escandalitzar qualcú, però que les nostres nines han de tenir perquè es puguin protegir. Perquè, com venen aquestes persones, com s'organitzen, com s'atraquen a elles?

Vostè demani a nines, que si vostè coneix adolescents, a veure si s'han atracat a elles oferint-los un buc, perquè són molt guapes i perquè tenen possibilitat de ser models, un buc fotogràfic, i veurà nines absolutament normalitzades que diuen que sí, que han contactat amb elles i algunes que hi cauen, i no ho expliquen als pares. Perquè el següent que els expliquen aquests és que això no convé dir-ho als pares perquè...

Tot això s'ha d'informar, i aquestes xarxes contínuament s'organitzen per poder arribar a aquestes menors, però ha de ser un treball conjunt.

El cas d'Alpha Pam, jo, comparar el cas d'Alpha Pam amb aquest cas em sembla absolutament diferent, i no tenc cap problema de parlar d'Alpha Pam, no tenc cap problema a parlar del Sr. Pam; nosaltres vàrem posar una denúncia com a grup parlamentari i es va acceptar la denúncia, es va investigar i ens va donar la raó. La raó ens va dir, justícia va dir que *todo el sistema sanitario había incumplido con sus obligaciones y no había ejecutado su trabajo*. I per què? Perquè una decisió política, que era retirar les targetes sanitàries al col·lectiu de persones immigrants en situació d'irregularitat, una decisió política, retirar aquesta targeta sanitària; i aquesta targeta sanitària, que era la que donava accés normalitzat a la sanitat pública, va impedir que el Sr. Pam tengués un procés normalitzat a la sanitat pública. I com que era pobre, immigrant, com a immigrant no va poder tenir aquesta targeta sanitària; i com que era pobre, no va poder pagar el que l'hospital d'Inca li demanava per poder fer-se una radiografia que li hagués salvat la vida. I la investigació interna del Govern va fer que al gerent de l'hospital d'Inca el cessassin perquè es reconèixer a la investigació interna que aquest senyor cobrava, quan no havia de cobrar, per urgències.

Hi ha responsables polítics? Sí, no hi ha culpables, però hi ha responsables polítics. Vostè digui'm quina responsabilitat política tenc jo que hi hagi xarxes de pederastes, que és el que m'acaba de dir. Jo tenc la responsabilitat política que hi hagi xarxes de pederastes? I a Andalusia que la tenen els seus companys? I a Múrcia que la tenen els seus companys? Els polítics tenim responsabilitat que hi hagi xarxes de pederastes? Serveis Socials no persegueix el delictes, qui és responsable que contínuament a les nostres fronteres entri droga? Vostè demanar responsabilitats si no es persegueix la

droga, però que hi hagi droga? Vostè pot demanar responsabilitats si contínuament no milloram la situació, però hem de demanar les responsabilitats polítiques a qui pertoca i demanar dimissions quan pertoca.

Existiran pederastes, i si vostè, esperem que mai, però qualche pic governa aquesta comunitat autònoma, hi haurà xarxes de pederastes. Vostè envia els polítics, els ciutadans que es volen ficar en política que si aquí hi ha una xarxa de pederastes la responsabilitat és seva? És que ningú no es ficarà en política. Quina responsabilitat tenim que hi hagi xarxes de pederastes, que és el que vostè m'acaba de dir?

I vostè em parla del servei de l'IMAS, i jo no li parlaré del servei de l'IMAS perquè no tenc competències. I li torn repetir, no tenir competències no és tenir corresponsabilitat, que podem tenir corresponsabilitat política de prevenció de tota la vulnerabilitat infantil, per això hem fet una Llei d'infància i adolescència, on el Govern s'implica i es corresponsabilitza en posar equips comunitaris per treballar preventivament tot el tema d'infància i adolescència, que a la nostra comunitat autònoma no s'hi treballa de forma massiva.

Però jo no li puc parlar dels serveis de tutela, perquè no tenc informació, és que no la tenc la informació, ni la puc tenir. Jo no em puc dirigir als consells insulars, no a un, als quatre consells insulars i demanar-los informació, perquè no tenc autoritat administrativa per fer-ho; jo no som a la presa de decisions, ni he de ser a la presa de decisions; jo el que he de procurar, el que he dit, és coordinar-nos, formar i informar, i això ho fem.

Jo entenc que vostè vulgui embullar, perquè si vostè, VOX, vol carregar-se les comunitats autònomes i vol fer un model més centralitzat els consells insulars els molesten doblement, però l'Estatut d'Autonomia ho deixa claríssim, que en aquests temes les competències són dels consells i que el consell insular és el govern d'aquesta illa, el govern d'Eivissa, el govern de Menorca i el govern de Formentera, i que no tenim capacitat de supervisió ni de dirigir el consell insular. És més, la inspecció que vostè em demanava, quants centres hem inspeccionat, la inspecció està transferida des de l'any 2001, la inspecció insular està transferida des de l'any 2001. Per tant, nosaltres no tenim competències ni d'anar a un centre per inspeccionar si es fan les coses bé, la inspecció dels centres insulars dels serveis socials està transferida des de l'any 2001.

Jo puc parlar dels centres que tenc sota la meua responsabilitat i sota les meves competències i en aquests quatre anys han canviat radicalment, radicalment, els centres, radicalment. I vostè no dona importància a tot el que jo he dit, doncs jo li ho repetiria, per què? Perquè a mi em fan comparèixer pels meus centres, no em fan comparèixer per l'explotació sexual infantil, i vostès mateixos no m'han fet comparèixer per l'explotació sexual infantil, m'han fet comparèixer, o tenen una sol·licitud pendent de compareixença dels casos d'acomiadament. El Partit Popular, si volia que parlàs d'explotació infantil, hauria d'haver-ho posat en el seu escrit, no figura en el seu escrit, per tant, jo m'he remès al que m'han demanat, i a mesura que vostès em

demanen jo no tenc cap problema de donar les explicacions que hagi de demanar...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

..., com no vaig tenir cap problema cada vegada que m'ho han demanat a una ràdio, cada vegada que m'han posat un micròfon, cada vegada ho he fet, no m'ocult, aclareix i inform, i explic les intervencions que hem fet.

I en quatre anys no es canvien les coses, tenim quatre anys més i confiam que a finals del 2023 deixem millor els centres que són competència nostra.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Ara, en torn de rèplica, pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula el Sr. Rodríguez, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. A ver, mi capacidad de asombro se ha visto hoy desbordada y algunas de las intervenciones que hoy he oído aquí me han puesto los pelos como escarpas. Ahora, de repente, nos hemos vuelto puristas, usted ha hablado hoy de presunta violación, ahora ya no es "nosotras sí te creemos", ahora es "presunta violación" de una niña que ha sido violada tres veces, tres, pero ahora vamos a ver si la creemos o no, ahora ya hemos cambiado el discurso, todo es presunto. Pero parece que le da mucha fiabilidad a las declaraciones de este chaval, que sí estaba bajo su responsabilidad, de que el solo subía a buscar un cigarrillo, o sea, ahora al agresor, al supuesto agresor le vamos a dar toda la verosimilitud, porque así, si lo saca usted de la ecuación, se libra usted del problema.

Porque a mi lo que me ha quedado clarísimo de toda su intervención de hoy es que usted solo ha venido aquí a una cosa: a defender la silla en la que está usted sentada, absolutamente a nada más.

Nos habla de..., o sea, echa, nos dice..., porque no me ha contestado de por qué su grupo, su grupo, en el consejo insular, no aprobó la comisión en que nosotros pedimos la auditoría para detectar los problemas que había en los servicios del IMAS, eh, allí votaron en contra. Y me ha puesto el ejemplo de Chelo Huertas, y me dice: es que puso en entredicho al técnico. Pero si usted aquí, en sede parlamentaria, acaba de poner en entredicho a la policía y a la Fiscalía con tal de echar balones fuera, que es su responsabilidad, que usted no tiene nada que ver y que esto debe ser la policía y la Fiscalía, que no tienen protocolos y etc. Digo, una vez más, me queda claro lo que ha venido usted aquí a defender.

Luego nos ha venido con un tema de la televisión de Tele Madrid que le indignó, y a mí también, como me indigna que en el Gobierno de España se acabe de nombrar, por parte de Podemos, a una señora que reconoció públicamente haber

tenido relaciones sexuales íntimas con una menor, y se la acaba de nombrar alto cargo, supuestamente para defender a las mujeres; veo que eso no le indigna tanto como otras declaraciones. O sea, es que lo que tenemos a veces que oír aquí es de traca.

También tenemos que oír que, una vez más, dándole vueltas, que los responsables, evidentemente, son los consumidores, que lo son, los pederastas, mayoritariamente hombres, aunque, curiosamente, de los cinco despedidos del IMAS cuatro son mujeres, quiero recordarlo, pero, bueno, mayoritariamente hombres, que, por supuesto, condenamos, sean heterosexuales u homosexuales, que nos da lo mismo la tendencia sexual del abusador, del pederasta, que debe ser perseguido y metido en la cárcel, por supuesto que sí, claro que lo condenamos.

Usted nos ha dicho, porque entra en constantes contradicciones, nos dice que usted sabe qué niñas son las... esas niñas débiles que son abusadas o que pueden caer o están en riesgo, que han caído en redes de prostitución, que saben en qué pisos se ven, pero que no puede hacer nada. ¿No puede hacer nada? Mañana mismo, si quiero, vamos, dígame usted qué piso es y mañana vamos usted y yo y me planto en la puerta del piso, sin ningún tipo de problemas. Es que lo que no podemos hacer es decir: bueno, es que como no tengo competencias... ¿Usted se cree que a estas niñas les importa de quién es la competencia? La competencia es nuestra, de los poderes públicos, de los que debemos proteger a esas niñas. Y aquí no hemos venido a tirarnos los trastos a la cabeza de quién es la competencia, porque es que hemos llegado a un punto que es que parece que sí, solo es sí cuando es sí, a no ser que seas una niña tutelada de esta comunidad autónoma; es que, de verdad que estoy procurando conteniéndome, pero es un tema que me causa tantísima indignación, y que aquí haya diputadas que se pongan de perfil en este asunto es que no lo puedo entender.

Porque aquí se ha hablado de simplismo y de demagogia y del interés superior del menor; el interés superior del menor es no ser violado ni prostituido, ese es el interés superior del menor, y no ocultar los casos que puedan darse amparándose en una doble victimización, no, la victimización es que sean violadas o violados y prostituidos o prostituidas, porque nos olvidamos también muchas veces que en estos casos también hay niños.

De verdad, Sra. Consellera, nosotros tenemos legítimas sospechas de que los casos de abuso en Es Pinaret y en Es Fusteret son más y, si no, ponga usted la mano en el fuego porque no vamos mañana a desayunarnos con otros; tenemos legítimas sospechas que desde su conselleria y desde el IMAS se ha intentado tapar los hechos; tenemos legítimas sospechas de que existe connivencia entre menores del IMAS y de los centros que usted tutela en estas redes de prostitución; tenemos legítimas sospechas de que, en contra de lo que usted dice, sí existen redes de prostitución; tenemos legítimas sospechas de que ha existido una política deliberada de ocultamiento de estos hechos que podría llegar a un grado de connivencia, y por todo esto nosotros hemos interpuesto una

denuncia en Fiscalía, que cuando esto se sustancie en un juicio esperamos ejercer la acusación popular y por todo esto también, Sra. Consellera, solicitamos su dimisión, aunque sólo sea por lavar la imagen de esta isla que ha sido arrastrada por el lodo.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Ara en torn de contrarèplica té cinc minuts la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president. Jo crec que he parlat de violació, jo som tècnica de menors i com a tècnica de menors sé que mai no s'ha de negar la víctima inicialment, per tant, jo he parlat de violació, em sembla que hem parlat de violació...

(Se sent de fons el Sr. Rodríguez i Farré de manera inintel·ligible)

..., bé, doncs, tal vegada a qualque ocasió, però he parlat de violació, he parlat de presumptes violadors perquè aquest tema és presumptes de moment, però he parlat de violació.

Vostè diu que tres violacions més, doncs vostè deu tenir accés a l'expedient de protecció de menors, perquè jo no tenc accés a l'expedient de protecció de menors, jo no tenc accés, per tant, jo no ho puc dir. Vostè diu que té accés a l'expedient de protecció de menors i diu que aquesta nina ha estat violada tres vegades més, és possible, jo no hi tenc accés i per tant no ho puc afirmar.

Vostè em diu que nosaltres protegim aquest jove? Des del dia que va..., el jove ve, el seu tutor li diu que vagi a declarar a Policia Nacional, declara a Policia Nacional, torna sense cap tipus de mesura ni judicial ni de Policia Nacional, judicial perquè la Policia Nacional no posa judicials, i nosaltres li aplicam la privació cautelar de sortides. Què vol que faci? Aquest jove no pot sortir d'Es Pinaret. Sense cap tipus de mesura judicial nosaltres li aplicam la privació cautelar de privació de sortides. És clar que pensam que pot ser un presumpte violador, encara que ell mantengui el seu, jo només he vingut a informar del que ell diu perquè és el que jo tenc, però quines mesures hem pres? Que no surti d'Es Pinaret, i està en règim semiobert. Hem demanat a Fiscalía que li apliqui. Jo no em crec..., no ens creiem res, treballam contínuament amb aquests tipus d'al·lots que diuen una cosa i en fan una altra, és clar que sí, no ens ho creiem, i és el màxim que pots fer a un menor o a un jove, que és privar-lo de la llibertat; què més vol que li faci, que jo li faci un judici sumaríssim, que des d'Es Pinaret li facin un judici sumaríssim? Què li fem? El privam de llibertat i demanam nosaltres, a iniciativa nostra, al fiscal que aquest al·lot que estava en règim semiobert amb mesures judicials deixi d'estar-hi mentre es resolgui aquest tema, mentre es resolgui

aquest tema, i el jutge que és qui té les competències ja determinarà si ha estat implicat o no ha estat implicat.

Després vostè fa referència a quatre dones i a un home, per suposat. Què creu que és el feminisme? Tractar igual home i dona. Nosaltres hem fet qualque diferenciació perquè sigui home o sigui dona? Cap ni una, hem aplicat el mateix, hem aplicat el mateix. Això és el feminisme, el tractament igualitari entre homes i dones. Una dona incompleix, doncs, té les seves conseqüències, independentment del sexe; per això hem actuat, independent que fossin homes o dones. És que vostè ho retreu com dir que les dones també cometem tipus de delictes, per suposat, només des de la ingenuïtat es pot pensar. Hem actuat des de la mateixa contundència que ho vàrem fer amb el primer, que era un home. Si algú es pensava a Es Pinaret o als altres centres que per ser dona no actuaríem, s'han equivocat, perquè hem actuat amb la mateixa contundència. Faltaria més.

Vostè, jo entenc VOX les solucions que vol, que fa, que es vostè que es vestirà de no sé què, de policia i anirà davant la porta d'aquests pisos. Som a un sistema de drets, som a un sistema de garanties i cada un té les seves responsabilitats, nosaltres hem informat la Fiscalía de cada cas. Quan els menors o els joves, perquè tenim joves a Es Pinaret i a Es Fusteret majors de 19 anys o de 18 anys, fins al 21, ens informen que es veuen aquí, es veuen allà, han dormit aquí, han dormit allà, tal, tot s'informa a Fiscalía, i en el nostre sistema de dret qui té la responsabilitat i la competència de perseguir el delicte i de seguretat ciutadana és aquest sistema, i jo no tir pilotes fora, és que jo no puc sortir per aquesta porta i pensar que aquí algú es cregui que els serveis socials poden anar, tocar a un pis i entrar si no té una ordre judicial, i les ordres judicials les donen els serveis judicials i, a més, (...) la policia.

Per tutelar un menor que saps que està en situació d'altíssim risc de tutelar un menor, no podem anar a casa seva, ho hem de fer als instituts, per tutelar un menor. Els tècnics de menors, del Servei de Tutela de Menors, no poden anar a casa seva, no poden entrar a un domicili privat, han d'anar als instituts a tutelar si els pares no acompanyen aquests infants, que normalment no els acompanyen perquè no volen que siguin tutelats. I vostè es vol vestir de vaquer per fer de justícia, doncs ho faci, però nosaltres, com a govern tenim un sistema de drets i un sistema de garanties que ho hem de fer, i el consell insular absolutament igual.

Per tant, dins d'aquest sistema falten recursos, a Fiscalía li falten recursos i ho diuen públicament, la Policia Nacional ho ha dit públicament que falten recursos, no ho diem nosaltres, ho diuen ells, i perquè estam en contacte amb ells també ho sabem.

Ocultació...

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'acabar, Sra. Consellera.

LASRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

... -sí, un minutet-, ocultació? Vostè ha entès que som la primera comunitat autònoma que en el Registre unificat de maltractament infantil tenim un epígraf d'explotació sexual infantil? Demani on vostès governen a veure si ho tenen.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... on donen suport, idò, doni suport. Doncs miri, tenen una bona iniciativa parlamentària...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sra. Consellera.

LASRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

... que els governs als quals donin suport ho facin. Això estaria molt bé.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Ara passam al bloc que correspon al Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Per començar té un torn la consellera per un temps màxim de deu minuts.

LASRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Bé, al representant d'El Pi jo crec que ja he explicat pràcticament moltes de les coses que vostè ha exposat damunt la taula. Efectivament, des de la Llei de serveis socials i de cada una de les lleis de transferències als consells insulars, les més importants, les de l'any 97 i les de l'any 2001, aquesta funció de coordinació, aquesta funció de formació i aquesta funció de crear mecanismes comuns existeix i està reconeguda a la Llei de serveis socials que vàrem elaborar nosaltres. Des d'això la nostra feina per fer aquest protocol, la nostra feina per fer la formació, la nostra feina per continuar treballant amb els consells insulars per crear llistes úniques de menors que estiguin en risc d'abús sexual i d'explotació sexual infantil i de tracta, i reunions periòdiques amb els consells insulars per valorar com ha anat, com s'ha evolucionat, quines pràctiques s'han fet, en quins casos ha anat bé una cosa i en quins casos ha anat bé l'altra.

Nosaltres, però, no tenim la funció de controlar els consells insulars, que, segons el nostre Estatut, són òrgans absolutament autònoms i Govern de les Illes Balears.

Nosaltres no tenim ni la funció inspectora, que vostè anomenava. La funció inspectora de tots els serveis insulars la té el consell insular des de l'any 2001, nosaltres no tenim la funció inspectora. Són d'aquestes coses que les podem repensar, no?, o si la funció inspectora ha de ser a la mateixa conselleria que ha de ser inspeccionada i tal vegada ha de ser

a una altra conselleria per tenir més autonomia, són temes interessants a debatre i a valorar, que hi hagi una millor autonomia de la inspecció, però el Govern no té la inspecció, té la inspecció dels serveis interinsulars, però els serveis de protecció de menors són insulars. No hi ha nines de Menorca a Mallorca ni hi ha nines de Mallorca a Eivissa, cada centre té les seves.

Vostè em diu, que coneix dos casos. Això és informació que jo he demanat directament al centre i per tant insistiré més en aquest tema que vostè insisteix. A nosaltres la informació que em passen és només d'un.

Per què és tan fàcil? Efectivament, com és la pregunta, què passa? Com se sap que a Corea hi ha un pis al bloc tal, al pis tal, a la porta tal que hi ha una festa? Per xarxes i per telèfon. El que fa vint anys s'havia d'organitzar d'una forma..., un parell de setmanes abans i saber què feien, ara és no-res, i convocam. Les xarxes han facilitat molt això, ens han donat moltes oportunitats i molts de beneficis, però les xarxes i el telèfon mòbil faciliten moltíssim tot aquest tipus de contactes.

Vostè em diu que tenim un nivell de responsabilitat amb els menors fugats dels nostres centres. Primer li he de dir que no tenim la tutela, que això es confon molt; la tutela no la tenen els centres socioeducatius de justícia juvenil, se cedeix la guarda, però la tutela no. Per tant són responsables els pares i les mares; la guarda, sí, la guarda és una cessió, per tant la tutela no. Així com el sistema de protecció de menors sí que té la tutela perquè és ell que la retira, en el sistema de justícia juvenil tens la guarda, la tutela no la tens. I crec que si hi ha un nin fugit del centre, fugit, no retorn però fugit, sí que hi pot haver una responsabilitat civil, però una responsabilitat penal no, perquè ni els pares tenen responsabilitat penal si el seu fill o filla ha comès un delicte. Ara, responsabilitat civil l'assumim, a vegades l'assumim, l'assumim, però responsabilitat penal, la mateixa que pot tenir un pare o una mare, no la té, no la té, la responsabilitat penal.

Què hem fet? Per això jo deia tota la feina que hem fet nosaltres per reduir les fugues i reduir els no retorns. Els no retorns és més difícil, reduir les fugues sí: tot el sistema de seguretat, les càmeres, les càmeres han evitat moltes fugues, perquè quan un nin ho intenta tot d'una la càmera ho detecta i s'encenen totes les alarmes; posar més professionals perquè no n'hi hagi només un amb vuit o deu criatures conflictives, sinó que n'hi hagi sempre dos; formació en temes de com detectar menors que tenen capacitat d'escapada... Tot això s'ha millorat i hem estat millorant, perquè la Sra. Durán parla del que sap ella; com va dir, que a més no és cert, no vaig fer 40 preguntes, en vaig fer 250, la passada legislatura del Sr. Bauzá vaig fer 250 preguntes. Per tant sé perfectament, perquè ho feia cada mes, els nins fugats d'Es Pinaret i els nins de no retorn. I de 2012 o de 2011 a ara hem millorat. És ver... Bé, vostè diu que no, jo dic que sí. És ver que l'any passat vàrem tenir més fugues perquè tres d'elles les va protagonitzar el mateix nin, tres les va protagonitzar el mateix nin; en dues, per una irresponsabilitat per part dels educadors, que tenien l'ordre d'estar permanentment vigilant aquest menor i no ho

varen fer, i per tant han tengut també una mesura aquests educadors.

Sí que tenim aquesta responsabilitat, insistesc, civil però no penal, i per evitar les fugues s'ha fet una inversió considerable en aquests centres. Ara, si s'acaba el nou centre, que ja té nom, que serà Quatre pins, crec que encara millorarem molt més aquest centre d'Es Pinaret, perquè ara sempre tenim una sobredimensió, tenim més de 50, 55 joves, quan no n'hi hauria d'haver més de 45; que puguem traslladar part d'aquests joves al nou centre també facilitarà la feina.

I el que li he dit abans: que no hagi sortit aquest tema no significa que no s'hagi fet feina, no significa que no s'hagi fet feina. I li puc tornar repetir tot el que ha escoltat: hem format més de 2.000 professionals en aquest tema; hem fet un protocol per detectar-lo; hem modificat el nostre RUMI amb una observació, perquè no tenim capacitat de modificar-lo, perquè pugui (...) ESI. Ens hem coordinat amb les forces de seguretat per detectar tot això. Que no haguem anunciat no significa que no s'hagi fet feina. Vostès creuen que hi hauria d'haver...?, tant els responsables de l'IMAS com els responsables del Govern, en aquest cas jo, haguéssim hagut de fer una compareixença per explicar que a la nostra comunitat autònoma hi ha explotació sexual infantil? Jo no sé, quan em demanen que l'hem ocultada, què significa, què ens demanen concretament, per discutir-los-ho. Jo crec que no, per això no ho vaig fer, jo crec que no.

A un altre no li he contestat, em diu que la compareixença l'hauria d'haver fet jo. La compareixença..., jo només sé que hi ha un menor, un jove investigat, dia 8 de gener, no ho sé abans, perquè el que veig pels mitjans de comunicació és que és la víctima, la tutelada, i jo no ho puc ni comprovar ni res. Jo dia 8, quan veig als mitjans de comunicació que hi ha un menor que sembla que està tutelat demanant informació, i efectivament hi ha aquest jove que està implicat en aquesta violació; presumptament implicat fins que el jutge ens digui una altra cosa.

Però quan diuen ocultació, a què es refereixen exactament? Vostè té l'oportunitat de dir-m'ho. Què havíem de venir a dir?, que fèiem això? No vàrem ocultar el protocol, el protocol va passar pel Consell de Govern, es va aprovar a Consell de Govern i es varen donar explicacions als mitjans de comunicació, i no hi va haver cap pregunta, del perquè d'un protocol d'aquestes característiques. S'ha informat, vull dir que és dins l'ordre del dia del Consell de Govern; ningú no va demanar per què un protocol. Ocultació, quina?, és que no sé on poden pensar que hi hagi ocultació.

Idesprés també em demana què s'ha denunciat, que de cinc denúncies n'hem notificat jo li diria tres a Fiscalia i dues no; tres a Fiscalia perquè consideram que les conductes són suficientment importants com perquè el fiscal valori la situació; les altres dues, una que eren verbals, que eren inadequades, i l'altra era un tema que potencialment aquesta dona es veia amb joves dels centres nostres a fora, i ens pareix absolutament inadequat que un educador es vegi fora del centre amb aquests menors, però no sabíem què passava. En

cap dels cinc casos no hi ha hagut relacions sexuals, en cap dels cinc casos no hi ha hagut relacions sexuals detectades. En el primer cas..., en els dos casos més greus, que són aquest del WhatsApp, la de 18 anys, perquè tenia 18 anys, sempre ha mantingut que no hi ha hagut relacions sexuals, ahir mateix (...); en el cas també tan greu, que era el tema dels massatges i el tema de mostrar els sostenidors, per dir-ho de qualque manera, els tres menors implicats mantenen que no hi ha hagut relacions sexuals. En l'únic cas en què hi ha hagut relacions sexuals és un cas ocorregut l'any 2013, que es resol l'any 2014 amb el trasllat a un centre millor que on s'havien produït aquestes relacions sexuals. És l'únic cas. Els altres no ho han fet.

Ara el fiscal ha de valorar..., quin és el procediment?, el fiscal valora la informació que hem valorat, que hem enviat, el fiscal considera si això efectivament, des de l'àmbit laboral, que nosaltres consideram que és inadequada la conducta, ell valora si és delictes, si és abús o si és assetjament. Si el fiscal no ho valora es queda l'expedient.

I després vostè m'ha demanat si hem informat les altres comunitats autònomes. Això no ho podem fer, això nosaltres no ho podem fer.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, hauria d'anar acabant.

LASRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Sí, un segon, per favor. Nosaltres això no ho podem fer. Això consta que aquestes persones no podran treballar en els nostres centres, però a cap altre; tu només pots privar una altra persona de treballar si hi ha una condemna penal. Per això, que també se'n reia molta gent, a la legislació modificada de 2015 de protecció de menors es demana que tots els menors, que totes les persones que facin feina amb menors, i així també contest la pregunta del Partit Socialista, demostrin antecedents penals.

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sra. Consellera.

LASRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Ara correspon, en torn de rèplica, al Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, jo crec que la compareixença és productiva, això ho pots agafar per un cap o per un altre. Veig el somriure de la Sra. Durán, ara que fa cent anys que va néixer Fellini, i pensant en la *Dolce Vita* i la decadència de Roma a l'any 60, el que no podem fer es convertir el Parlament en un parlament *paparazzo*, en un parlament que està en decadència, perquè la situació que tractam és vital, és vital, amb la qual cosa entenc que cadascú vol *arrimar el ascua a su sardina*, però és que *no es nuestra sardina*, són els al·lots i les al·lotes, són els nins i les nines. A mi m'és igual no treure cap vot d'aquí tres anys i mig si podem exterminar aquest assumpte, així de clar; en canvi veig molt de *paparazzo*, molt de *paparazzo* aquí. Fins i tot hi ha qualche *paparazzo* madrileny que no es preocupa de nosaltres quan se n'ha de preocupar i s'han preocupat d'aquest tema per fer de *paparazzis*, per fer de *paparazzis*. El tema és aquest. Això és el nivell, si no hi arribau a aquest nivell, no és la meva preocupació, eh!, jo som aquí en aquesta edat, no puc ser-hi d'una altra manera.

Perseguir els abusadors, ho he dit a la meva primera intervenció i és el que s'ha de fer, fins i tot agafant aquesta senyora, que estic content de saber la data, perquè jo em pensava que eren els darrers quatre anys, em parla de 2013, aquesta abusadora, maldament no tenguí una condemna de sis asteriscos de vuit puntes, però que és una abusadora, aquesta abusadora el que va fer és que aquest jove anàs a un altre lloc...

(*Se sent de fons la Sra. Consellera d'Afers Socials i Esports que diu: "ella"*)

Ella se'n va a un altre lloc?

(*Se sent de fons la Sra. Consellera d'Afers Socials i Esports de manera inintel·ligible*)

Doncs, tenim una contradicció que li farem arribar, eh?, li farem arribar, és a dir que se'n va haver d'anar el nin és la que nosaltres coneixem, tal vegada no és la mateixa i no és la del 2013 i és del 2015 al 2019, però ho aclarirem. Em pens, si no vaig equivocat, que es va suïcidar aquest al·lot. És a dir, ho dic perquè ens hem pres el tema prou seriosament per si podem ajudar aquests al·lots i al·lotes, és a dir, així de clar, però..., i per això jo he dit que això abraça distints governs, perquè aquí es veu que no tot es vol saber.

Creiem des d'El Pi que això que passa, baldament vostè ha acotat molt bé i ara en parlaré d'aquesta comissió tècnica que tenen a la policia, fiscalia i això, crec, en El Pi, que això que passa, que vostè li ha donat de qualche manera visualització, i és ver que fa una sèrie d'anys varen acordar el que varen acordar a Consell de Govern, no és normal però, o la societat, el 99% de la societat no ho vol, no és normal. Per tant, tenim feina a fer per a realment, per petita que sigui aquesta qüestió, aniquilar-la, i és ben cert que el que hauriem d'aniquilar són els abusadors, els maltractadors, i si realment es coneixen homes, dones, coneguts o no coneguts, qui ho sàpiga els ha de treure enmig.

I aquí vaig a la comissió tècnica que es va reunir l'altre dia. Vostè diu, i estic d'acord, és a dir, qui té la competència per perseguir el delicte és qui la té. Aquí hi ha un senyor, el Sr. Sebastià Sagreras i jo mateix, que hem estat batlles del nostre poble i aquest tema el coneixem bé, és a dir, jo estic convençut que el Sr. Sagreras no dirà segons què perquè ha tengut, supòs, qualche pis tutelat o al·lot a haver de tutelar, cuidar-se'n de la seva tutela, dur les seves cartilles, és a dir, aquestes coses qui no les ha patides difícilment les pot sentir, en canvi, estic segur que el Sr. Sagreras això ho sabrà. A aquesta reunió que han tengut o a aquesta reunió que hi va haver l'altre dia de policia, fiscalia i jutge, quantes n'hi ha hagudes aquests darrers cinc anys d'aquestes reunions, quantes n'hi ha hagudes?

I si realment en aquestes reunions a aquestes persones els toca fer aquesta feina, vostè podria dir si és conscient que es fa aquesta feina o també els fan falta recursos? Crec que seria important saber-ho per poder perseguir realment els agressors, que és la feina que farien ells. Vostè el que fa és intentar ampliar la normativa per cobrir més la persona indefensa, els altres han de canviar la normativa o han de posar doblers o persones o dones, el que sigui, per aturar que això hi arribi.

A mi m'agradaria dels grups que donau suport al Govern que no caiguen en l'autocomplaença, jo crec que heu de ser més crítics amb aquesta situació, prou més crítics, i no donem patina de normalitat a aquesta qüestió perquè això no arriba al 0,5% de la societat, la qual cosa no és normal i ho podem realment tallar, però ho hem de tallar des de la unió de tots els partits polítics. Aquest tema si ha de ser per guanyar un vot, que ho guanyi qui vulgui, perquè al final hi ha molta gent que no coneix aquestes persones i quan veu això per la televisió, pel diari, i ja no parl dels seus familiars, es rompen; no nosaltres que aquí podem teatralitzar o fer de *paparazzis* perquè realment els companys d'aquí darrera que han de fer la seva feina demà puguin treure el que sigui.

Davant d'això jo crec que hi ha una sèrie de coses, consellera, que estan claríssimes, és veritat que no té competències en la tutela, és veritat que no pot veure els expedients, és veritat que no hi té accés, però vostè troba que la tutela va bé? Seria una pregunta objectiva, no té competència, però troba que va bé això de les tuteles a Balears? El que passa a Mallorca passa a Eivissa o a Menorca, que també tenen competències? Descobrirem situacions noves?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, hauria d'anar acabant.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, acab, acab. Podem mirar amb un con en lloc d'un tub? Podem deixar de mirar-nos la guixa i veure si realment passa a tota la comunitat?

I vaig acabant, Sr. President. Però vostè sí que té una competència, que és la responsabilitat del Defensor del menor, o el Govern té aquesta competència. Aquest Defensor del menor què ha posat en coneixement aquests darrers cinc anys d'aquest assumpte? Per això nosaltres hem demanat la seva compareixença, perquè volem parlar-li d'aquests assumptes, si realment ha detectat coses si ho ha dit o no i així sabrem si tots hauran fet les feines.

Acab, Sr. President. És evident, jo no he entrat massa en el consell, però és evident que a l'IMAS li falten doblers, li falten doblers, no té capacitat per arreglar això. Si no fem un canvi a l'IMAS i als altres consells per realment dotar de més recursos aquí, difícilment en treurem.

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, acab. Em preocupen els tests psicològics als treballadors que s'agafen quan s'agafen; em preocupa la formació, si estam fent, a aquesta gent; per què tots són tan joves i no tenim gent més major? Aquesta qüestió és clau en aquesta història.

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Ara correspon en torn de contrarèplica a la Sra. Consellera, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Sí, acabant l'exposició darrera que li contestava, antecedents penals per tant es demanen a totes les persones que fan feina amb menors, que fan feina, que són voluntaris o que treballen amb menors, totes. Bé, des que s'aplica en el 2000 crec que fins el 2017 tenien temps d'actualitzar-lo, hi ha hagut gent que s'ha hagut d'acomiarar perquè tenia antecedents penals per temes relacionats amb els menors, no altres tipus d'antecedents penals. Afortunadament ara ja és més difícil que es presentin perquè si tenen antecedents penals ja no es poden presentar. Per tant, es va fer una feina de caràcter..., una mica per evitar possibles abusos amb gent que tengués antecedents penals; això no vol dir que totes les persones anteriors a aquesta legislació no tinguin, no puguin tenir altre tipus de conductes perquè no tots de vegades tenen antecedents penals i continuen fent feina.

Els casos que nosaltres vàrem treballar a Es Pinaret i que va fer l'acomiadament li he de dir que el fiscal de moment no ha considerat que fossin delictes, un és de 2016, dos són de 2018 i dos de 2019, per tant, no crec que a hores d'ara el fiscal segueixi considerant que sigui possible una investigació, no ho sé, això ho valoraran.

Vostè parla d'altre cas. Nosaltres, ja li dic, el novembre vàrem fer entrevistes a tots els educadors i a tots els treballadors d'Es Mussol, d'Es Pinaret i d'Es Fusteret, vàrem entrevistar més de 80 persones individualment o grupalment i 7 d'aquestes o 8 d'aquestes, que jo l'altre dia repassava una mica totes les dades reconegudes o totes les dades informades, ens deia que hi havia conductes d'aquestes característiques, però no varen concretar, no varen voler concretar. Nosaltres vàrem anar als expedients i en vàrem trobar dues, que són les que jo he comentat, una que és aquesta en què l'educadora és traslladada, l'educadora és traslladada, que jo crec que és una mala pràctica perquè el missatge que s'envia és que això es pot consentir, no es pot consentir, i a més és traslladada a un centre que és desitjat per molts de treballadors perquè és un centre més petit on hi ha menors amb menys conflictes, és un centre semiobert.

L'altre també que tenim, que a cap de les dues hi ha expedient, sinó una simple instrucció, és perquè havia penjat fotos amb determinades poses a les xarxes socials. No és normal? Clar que no és normal, és que no, no..., jo crec que el que ens ha d'alarmar, el que ens ha de preocupar és com evoluciona la nostra societat on cada vegada es produeix més demanda sobre aquest col·lectiu, jo ho puc dir per passiva i per activa, i crec que és això el que ens ha de preocupar socialment. Hem de crear mecanismes a la vegada els que tenim responsabilitat per protegir millor aquests joves, els que estan sota la nostra tutela o la nostra guarda, però també el conjunt de la població.

No ens vulguem enganyar, als instituts hi ha detectors, hi ha captadors; als bars hi ha captadors; a les discoteques, o com se'ls digui ara, hi ha captadors. Hem de formar a la gent, hem de formar els treballadors, hem de formar els educadors, hem d'avisar a aquestes nines que passa això i com poden tenir indicadors clar que això estigui passant, hem d'informar els pares sobre quin tipus de competències parentals han de tenir per poder abordar aquests temes quan una menor o quan la seva filla li pugui explicar que passa això.

Tot això és una feina col·lectiva des de diferents àmbits, des del Govern d'Espanya, des dels governs de les comunitats autònomes, a la nostra comunitat autònoma des dels consells, des del sistema de seguretat ciutadana, des del sistema judicial, des del sistema educatiu, des del sistema sanitari, conjuntament i de forma permanent. No n'hi ha prou a fer una formació quatre anys a 2.000 treballadors i retirar-te, has de continuar formant i has de continuar donant aquesta informació.

De les comissions que vostè em demana, hi ha diferents tipus de comissions: hi ha les reunions insulars a les quals nosaltres no participam. Vull dir, aquest protocol estableix que hi ha reunions insulars, per tant, hi ha..., perdoni, reunions insulars, a les quals nosaltres políticament no participam, però els nostres tècnics sí que hi van, que és aquesta on es revisen les llistes de les persones o dels menors detectats, com s'ha actuat, quins mecanismes han anat millor, què és el que no ha anat bé, quina informació es té, llistes compartides. D'aquestes des de l'any 2016, que és quan començam a pactar

el protocol, n'hi ha com a mínim dues a l'any, perdoni, periòdicament cada tres mesos.

Després hi ha les interinsulars, que aquí sí que intervenim els polítics, que és per repassar tot el que ens diuen els tècnics que ens presenten millores al protocol, millores de formació, propostes de formació, estratègies noves, en tenim dues a l'any -en tenim dues a l'any.

Per tant, hi ha reunions insulars de caràcter polític, reunions insulars on van els nostres tècnics i reunions de caràcter interinsular on participam tots els polítics amb les propostes que ens eleven els tècnics i on fem millores al protocol i fem millores de formació i suggeriments.

(Se sent de fons el Sr. Font i Barceló que diu: "i la policia")

La policia intervé a nivell insular...

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'anar acabant, Sra. Santiago.

LASRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

... intervé a nivell insular.

(Se sent de fons el Sr. Font i Barceló que diu: "i la Fiscalia també?")

Perdoni?

(Se sent de fons el Sr. Font i Barceló que diu: "i la Fiscalia?")

Fiscalia a Menorca i a Eivissa sí, sí, hi intervenen també, eh?

I després en fan d'extraordinàries quan hi ha una situació determinada.

Bé, ja està.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Ara tocaria el torn al Grup Parlamentari Mixt, però continua sense haver-hi cap diputat o diputada.

Passam al darrer grup parlamentari que és el Grup Parlamentari Socialista, comença novament la consellera per un temps màxim de deu minuts.

LASRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Amb el Grup Socialista..., estam absolutament d'acord amb les seves valoracions i ho he repetit, no... no tornaré repetir-

me, efectivament hi ha d'haver tolerància zero davant qualsevol conducta, i el que he dit, no?, on pots enviar el primer missatge de tolerància zero?, idò on tens competències, als treballadors quan tenen aquest tipus de conducta que no saben posar límit entre... no només educant-educador, sinó de vegades entre límits d'edat.

I és ver que tenim gent molt jove fent feina i que té tal vegada poca experiència emocional, per això hem modificat moltes coses d'Es Pinaret per poder... també quan hi ha una conducta d'una persona que és inadequada primer se li fa un avís, i si aquesta conducta continua és quan es practica qualque tipus de diligència.

I el que deia vostè, això no ha sortit des de juny del 2019 a ara. Insistesc, la nostra primera petició formal dels tècnics de la Direcció General de Menors i Família va ser informar-nos que en els darrers cinc anys l'explotació sexual infantil havia pujat i nosaltres ho detectàvem no pel sistema de protecció de menors, sinó que ho detectàvem a Es Pinaret i a Es Fusteret per dues vies: perquè s'incrementaven els nombre de captadors que venien amb una mesura judicial i perquè les nines quan estaven a un centre tancat se sentien més protegides i començaven a informar del que els havia passat. I a partir d'aquí, de l'any 2015, d'octubre de 2015 tenim contacte amb la Fiscalia per informar periòdicament o anualment fins a l'any 2017 de les nines que tenim.

Per tant, assumim que hi ha un risc, assumim que tenim un problema social i dins les nostres competències fem la feina, avisam la resta que tenim aquesta informació que és la primera reunió que tenim Fiscalia, Policia, Guàrdia Civil, consells insulars i ens diuen que sí, que ells també ho han detectat.

Què fem? Començam a fer feina, cadascun des de les seves competències i supòs que divendres el que té les competències en protecció de menors dirà el que ha fet en aquest tema i si vostès criden a Fiscalia i criden a la Guàrdia Civil i criden a la Policia Nacional els diran el que han fet dins les seves competències, nosaltres diem el que hem fet dins les nostres competències.

La petició d'antecedents penals ja li ho he comentat, és clar que ho hem demanat, es demana per a tothom, sigui el cuiner o siguin els guardes de seguretat, a tothom que hi tenguí relació, fins i tot als voluntaris es demana, a tothom.

Tota aquesta feina que hem fet, que l'he exposada ja fa tres hores, de l'increment de personal, la formació, totes les xarxes de seguretat, d'instal·lacions, i això, suposa un considerable augment, hem passat de 8 milions d'euros a l'any 2015 a 11 milions d'euros a l'any 2019. Per tant, 3 milions.

Quin és el nostre compromís? Quin és el nostre compromís a partir d'ara? Com a govern, vull situar-me en les competències que tenim de govern, nosaltres continuarem amb la formació, amb la formació universal, dirigida a tots els menors i als pares; la formació selectiva dirigida a tot tipus de professionals, i la formació indicada que treballam amb els professionals que treballen directament amb aquests menors.

Convocarem una reunió d'experts de forma formal perquè ara la tenim de forma informal, però crearem una xarxa d'experts en aquest tema perquè ens ajudin a valorar contínuament el que passa aquí i a altres comunitats autònomes.

Continuarem amb la coordinació interdepartamental i entre els consells insulars i la comunitat autònoma per seguir millorant aquest protocol, que esper que a l'any 2023 sigui un altre perquè això significarà que hem detectat canvis i que els hem introduït.

Desplegarem la Llei d'infància i adolescència, perquè hi hagi més xarxes de competències familiars, més programes comunitaris i equips específics.

Continuarem revisant el protocol i farem campanyes de sensibilització conjuntament amb els consells insulars.

Què demanam a l'Estat? Què demanam a l'Estat? Una cosa que demanam a l'Estat és que totes les fiscalies de Menors tinguin accés al Registre Unificat de Maltractament Infantil. En aquest moment les comunitats autònomes cada vegada que ens reunim a Madrid demanam que el Fiscal de Menors tinguí accés al Registre Unificat de Maltractament Infantil perquè tinguí informació actualitzada i de primera mà, en aquest moment no la tenen; que a nivell estatal, igual que està passant a la nostra comunitat autònoma, es diferenciï entre abús sexual infantil i explotació sexual infantil precisament al RUMI, som l'única comunitat autònoma que ho tenim per conèixer la situació real del conjunt de l'Estat, perquè una cosa és que nosaltres haguem estat els primers i l'altra és que siguem els únics. No som els únics. Per tant, que es faci.

Més dotació de fiscals de Menors i jutges com han dit els mateixos fiscals i els mateixos jutges, vull dir que no estam tirant pilotes fora.

Modificar la circular que encara no està modificada en la qual s'estableix que no són prioritaris aquests menors, la Circular de la Secretaria d'Estat de Seguretat sobre actuació policial, *ante...* -traduec al català-, la Instrucció de la Secretaria de Estado de Seguridad sobre actuación policial *ante la desaparición de menores de edad y otras desapariciones de alto riesgo*, que aquesta es modifiqui i que en els termes que nosaltres varem demanar, no només que no siguin prioritaris sinó que siguin qualificades d'alt risc.

Un protocol de seguretat i persecució específica d'aquest delictes i un compromís social als mitjans de comunicació, als partits polítics, a tots els que estam implicats en els sistemes de lluita contra la demanda d'aquest tipus de delictes sexuals.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies. El primer que m'agradaria comentar és que el Grup Socialista va donar suport perquè vostè avui pogués comparèixer i vàrem sol·licitar la compareixença extraordinària i urgent del president de l'IMAS, el Sr. Javier de Juan, perquè pogués donar explicacions públiques, però aquest dia, ahir mateix vàrem conèixer que el Consell de Mallorca, institució on el Sr. Javier de Juan a més de ser president és conseller executiu farà, ha convocat un plenari extraordinari on donaran totes les explicacions necessàries, i els grups que estam representats en aquesta institució, llevat del Grup Mixt, però tampoc no és aquí, tenen diputats, tenen consellers al Consell de Mallorca i, per tant, no es furta cap debat; l'únic que es fa és dur-lo a la institució que correspon, que és en aquest cas el Consell de Mallorca.

Sra. Santiago, jo crec que avui amb les seves explicacions ha quedat clar que, davant les conductes que s'han detectat i que són inapropiades, els protocols han actuat per apartar aquests treballadors dels menors, i després s'han derivat a la justícia aquells que es pensaven que eren constitutius de delictes, i la justícia després ha dirimit.

Fa un parell d'anys, amb una gestió del Partit Popular, ha quedat també evidenciat que es va premiar una treballadora davant d'un cas similar en lloc d'apartar-la, perquè això era..., hi havia un informe tècnic, però després hi ha les decisions polítiques; amb un informe tècnic en aquell moment es va decidir que a aquella treballadora se l'apartava del centre i es derivava a un altre. En el cas que vostè ha detallat, davant tots els casos, s'ha optat per l'acomiadament, per llevar d'enmig aquests treballadors.

Gràcies pels aclariments que totes les persones que fan feina als centres, no només els educadors, han de tenir obligatòriament un certificat de delictes sexuals, d'antecedents sexuals.

I a nosaltres el que ens preocupa com a grup polític és la instrumentalització que es vol fer davant aquest cas, el ridícul espantós també per part del que va ser president del Govern d'aquestes illes fent referència a casos de quan ell era el màxim responsable, i de conèixer precisament què va passar i com varen actuar, precisament evidència aquesta instrumentalització política que es vol fer d'aquest cas.

Crec que avui també una de les qüestions que s'han assenyalat, sobretot més pels grups de l'esquerra, és posar el focus del sistema "prostitucional" en la demanda, en els substituïdors, en els proxenetes, en els *puteros*, en els abusadors sexuals, perquè són una part de l'equació que ha d'estar sobre l'opinió pública i han de sentir tota la pressió de les institucions i de la societat sobre les seves consciències, perquè no en tenen cap ni una.

I, de veritat, jo demanaria, i ho faig sense acritud, a partits polítics que fins i tot públicament estam en postures de regulació de la prostitució, que són favorables a la legalització de la prostitució que revisin les seves incoherències, perquè

fomentar la legalització de la prostitució té una cara B que és inexorable, que és l'augment de l'explotació sexual infantil, l'augment de la prostitució infantil, i això passa a tots els països on han regularitzat la prostitució. Per tant revisin les seves incoherències perquè són moltes.

Hi ha algunes conclusions de la Xarxa d'estudis de prostitució, i recomano la seva lectura, del Pla autonòmic de la lluita contra l'explotació sexual de dones i nines, hi ha moltes coses que estan allà plasmades i que han sortit en el debat d'avui, i és que les forces i cossos de seguretat que treballen en el tema han detectat un augment de la prostitució a Mallorca, a Eivissa, a Calvià, que s'observa una alta mobilitat en els mesos d'estiu de zones en situació de prostitució, i que la prostitució a la nostra comunitat va lligada al model turístic, i sobretot a la temporada alta. Bé, idò això, aquest fet del turisme sexual, que s'ha dut a un dels primers consells rectors a l'Institut Balear de la Dona, per part de les representants tant de VOX com del Partit Popular varen posar el crit al cel, que què era això de parlar de turisme sexual a Balears, que això dóna mala premsa internacional i que això no passa. És a dir, que això sigui una realitat invisibilitzada o que molts no han conegut fins ara no vol dir que això no succeeixi. Per tant vull posar en valor la feina que s'està fent per part de les institucions per dimensionar el problema i, per suposat, sense..., jo no vull que es pensi que el Grup Socialista és autocomplaent ni molt manco, crec que s'han d'analitzar, repensar, reorientar i reforçar tots els mecanismes d'actuació davant aquests casos, però fer-ho des de la unitat d'acció, sense instrumentalitzar políticament aquests fets, que són molt greus.

I ha passat una cosa molt greu en aquesta comunitat, i és que s'ha trencat...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cano, hauria d'anar acabant.

LA SRA. CANO I JUAN:

... el consens que hi havia quant a l'interès superior del menor. Que això passi amb VOX, mira, no esper absolutament res de VOX, però per a un partit institucional com el Partit Popular és molt greu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cano. I en torn de contrarèplica té la paraula la Sra. Consellera.

LASRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president, i quasi per tancar. Compartesc pràcticament tot el que vostè ha comentat. Possiblement nosaltres tenguem..., i si es fes una investigació més exhaustiva, nosaltres possiblement tendríem una incidència

més alta d'ESI a causa precisament de la valoració que fa aquest estudi. En aquest sentit, el Decret de turisme d'excessos també va en aquest sentit, una de les variables per a la justificació va ser la quantitat de violacions que es produïen en aquests espais quan la gent anava gata, o no gata, però vull dir que també aquest tipus... de controlar aquest turisme d'excessos. Contra aquest turisme hem de lluitar també, no contra el turisme educat i que vengui a gaudir de les meravelles d'aquesta terra.

He fet una compareixença a petició d'un grup parlamentari, hagués pogut evitar-la; no l'he volgut evitar; hagués pogut esperar que hi hagués menys pressió mediàtica per fer aquesta compareixença i fer-la d'aquí a 15, 20 dies, per tant, des de la màxima transparència i des de la responsabilitat que tenc com a consellera de retre comptes al Parlament, faltaria més, vaig acceptar aquesta compareixença.

Crec que una de les coses que havia de fer és aclarir les competències; crec que, intenció de confondre molt la ciutadania a qui es pot reclamar responsabilitats diferents, i crec que això té dret el ciutadà i la ciutadana a saber a qui s'ha de dirigir. Hi ha hagut durant aquests dies a la nostra direcció general no, a la conselleria, han vingut per parlar de temes de tutela ciutadans, perquè la gent pensava que la conselleria tenia la tutela, cosa que no ens havia passat en quatre anys, perquè hi ha hagut una intencionalitat de confondre.

He contestat totes les preguntes. Crec que els que han volgut demanar-me, han demanat; els que han volgut acusar han utilitzat el seu temps per acusar; els que han volgut fer preguntes no sé si les he aclarides totes, ho he intentat. En qualsevol cas estic disposada a tornar a venir a contestar les preguntes que facin necessari venir. Però som davant un problema social, greu, molt greu, i això no sé si ho podem resoldre, però sí que s'ha d'enviar un missatge clar socialment que s'ha de perseguir el delictes, s'ha de perseguir el delictes, de la mateixa manera que es persegueix la droga il·legal en el nostre país. I per això ens retiram quan desmuntam una xarxa de droga irregular? No, continuam i anam millorant, però aquest missatge no s'ha enviat socialment. Avui hauria de sortir d'aquesta compareixença, i no ho podem fer, aquesta persecució massiva del delictes, que és el principal problema que tenim a la comunitat autònoma i a la resta de l'Estat espanyol.

Primer, perseguir el delictes; primer, informar els nostres joves, especialment nines, perquè en això també hi ha un component de gènere, dels riscos que hi ha en aquest moment si no es protegeixen de les xarxes, si es passa determinada informació, quins són els indicadors d'aquests captadors, com capten. Afecta a un percentatge de població..., el que sigui, sigui un 2, sigui un 3, sigui un 0,5, el que sigui, hem d'informar, hem de formar els nostres professionals perquè puguin captar millor i perquè puguin detectar.

I per suposat que hem de protegir millor les víctimes, sense cap dubte, una vegada detectades hem de protegir millor les víctimes. I ho estam fent, per exemple amb les dones, i tot i així dones que tenen mesures d'allunyament, que estan en

centres protegits, les maten. No ens hem de cansar mai de lluitar contra aquest delictes, perquè existeix des de fa molts d'anys, no des de fa 15 anys o 10, des de fa 40 i 50 anys. Per tant crec que el que hem de fer, cadascun des de les seves competències, és assumir la responsabilitat que ens toca...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

... i millorar cada any, a cada passa, aquesta persecució del delictes perquè sigui difícil atracar-se a captar les víctimes.

I gràcies a tots per les seves preguntes i les seves intervencions.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, moltes gràcies, consellera. Moltes gràcies a tots els diputats i les diputades.

Duim quatre hores de compareixença i, no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS